

УНИВЕРСИТЕТСКАЯ
БИБЛИОТЕКА
І. Вр. 53901
ОФШОРНАЯ

І Г Т О Г І Я

ЦЕРКОВЬ ВѢТХАГО И НОВАГО

№ 6520
РГБ

З А Б Ч Т А,

представлена

о ГОСУДАРСТВЕННОМЪ КОМІСІІ

ВО УПОТРЕБЛЕНІІ

ОБРАЗОВАНХЪ УЧІЛНІЩЪ

травініемъ

ОТ ФАИЛ ВѢЛІВОВОК АГШ.

Фотографіїми правдивості їхъ.

Фото Франції
Е. ВІННІ,

При к. Г. ОТФАЙ ВѢЛІВОВОКИИ,
из Славянки - Сирокой, Балакійской и Бе-
тіївськихъ лѣзгинъ. Примілъ. Типографія

ОГЛАВЛЕНИЕ.

I. Історія церкви вітчизни засвідчена.

Періодъ п'ятий: ѿ віз-
рінської міри до потопа. 2262. л.

Періодъ шостий: ѿ по-
топа до підписання Брест-
ського 2640. л.

Одѣл. I. ѿ потопа до
протопіїа Іоакимова від
Іоанна Хамзінського. 1147. л.

Одѣл. II. ѿ проповіїа
Іоакимова від земли ханай-
ської, до підходу імперіальних
ізраїльських військ. 430. л.

Одѣл.

Фафл. III. **Ф** искодл.
црквищане ѹз бечота, до
Фафл, пірваги Цара Ірансь-
каго. 550. л.

Фафл. IV. **Ф** пірваги
Іранськаго Цара Фабза,
до піктійна Бакулюшкаго. 513. л.

Періодъ третій: **Ф** пікті-
йна Бакулюшкаго до Ген-
дегія Христова. 606. л.

II. Історія церкви неблагоїзвеста:
Ф Гендерія Христова, дени-
місніх криків.

I.

ІСТОРІЯ ЦЕРКВІ

автограф

З А Б І Т А.

Періодъ Первый.

Ф отговорійна міра до походу
азоб. ахта.

§. 1.

Богъ, отвѣръ віво ѹ вѣмлю тікъ сати-
преріюю ѹ пілнокубини, якою мій синъ розум-
нієшъ виднитъ, въ шестій дній, ѹзь начи- ѿри
сего. Въ днія творій свояхъ показувѣти чистій
БОГъ, при якій віноградній волні іссяні, на-
чало ѹ храмій обличиаго чиноположенія: §. 1. 2.
ко іоздаде къ п'ятому днію самогъ міцтво,
далі ємъ обѣтъ: въ второмъ, юпредѣмъ
противъ землії піль; въ третімъ, ю-
діанъ юръ ѹ земля, юніанъ пренуздѣ-
ша міра, єзиръ, рѣки ѹ йоточини; въ
четвертому днію ѹ траками, ѹ тако-
вымъ бередомъ утворишиша північніи
ланци ѹ уголівниа пропитаніи; въ п'ятому,

піан.

I.

пійшага тѣмъ нібіоза, яко ѿнъ, жѣ-
сѧлъ, изѣдъ и пізаніи въ таковомъ чи-
нѣ, ікноваго вѣдимаго іхъ сонца тріко-
вашъ, въ пятьти, наполниши воды ри-
чиши, а вѣдѣдъ отицами; въ шестыи, въ
зда Богъ животныхъ, на обиіи виновицъ
и первыхъ дланяхъ членѣкъ, АДАМЪ и
ВУХъ, въ іхъ спрѣвініиа пронзыдова въ
анды, ико ѿнъ и разграбилъ по вѣи земли,
Скакъ составляла ѿнъ єдинно подрѣвніе,
которажи суть дрѣги ю Адѣтомъ кондома
людей.

§. 2.

Былъ. Оса ѿрій членѣкъ съхъ крохотній
и вѣхъ землихъ творій: Богъ со
тѣю дарові иже не тѣчъ склонѣтрѣннои тѣло,
иже и готворі иудило Согласа и подобно гас-
тію, тѣ єсть, даді иже даихъ візуміртии
членѣкъ и разграбилъ, ікнова ии єдинно животнаго
иукітъ, и даріюнъ ваню, вътъ тогда
жъ иудиоротна и земля вондомѣніиа не-
прятанна.

§. 3.

Былъ. Отрана, ѿнъ Богъ опредѣлъ первыя
цюа дланія членѣкамъ въ винце, сѣ вонъ
и въ прѣтца и падоменна. Сію науменіиа
жъ... сіесь и позлагаютъ во лбѣи, въ томъ жѣ.
— стѣ, ѿбѣи рѣши ТІГРъ и фугатъ съ

дн.

дняшнія при пароівокомъ АДАМЪ.
Широе земля искрии своя превоздахъ синъ,
и оному прекрасномъ жѣтѣ, въ май-
ности и въ говоріииномъ удовольствіи и
здрѣи. Оне наслаждахъ претомъ то-
сифоніиа съ БОГОМЪ, єми и єсть пе-
велъ цѣлью. Богъ дейстїи иже об-
ети плоды и вѣхъ дрѣи, и запрети то-
чіи и сданаго, єто и сваріииномъ пана-
юи изъвѣнія Адѣтомъ правдильи А-
ДАМЪ и ВУХъ, поставля ѿ иже въ земли-
иа дланіа, и ведѣціа тѣмъ пізаніа
сѣдѣтъ, и наружнія сіиаго пронзыти
иидра.

§. 4.

АДАМЪ и ВУХЪ размышлянци ѿ тѣмъ, гру-
бое Богъ говоріиинъ сѣдѣтъ, ѿ иже сіи
поліози и вѣдно, и зато ѿнъ долженъ Адѣи и
ни исполнити вѣ, єжико сіиа посытія, въ
засыша сіиби заслѣтъ Богъю и сїѣдѣ-
ши и плоды запретнаго. Но ѿнъ по ѿ-
казаніи ого прѣблѣнія съ Богъ ѿѣти-
ша и пізаніа сѣдѣтъ сіиаго: ико не
щѣтъ за иже каковланко иудѣта ие ѿ-
пределюи свою, икоа прѣтци ие вѣ-
дѣціиинъ погубленнаго славенства, начиа-
сіиа жиціка сїѣбѣтъ, и приторѣтъ
разумнія сѣдѣтъ; ємѣтъ віола, по-
девши иже вѣтасвати пізаніа; иа єтѣтъ
иидра.

Изд.

після, пішись нікда й чесніство; вибіти здійсняє конфуз, і малолітніх долями синів єхуть й умріти. Всіма сім'ї, обійтися подійами якторіса й віль ріді члопіччині, їхні потомства гуко-наїсніть пагодити таїх своїх заражених.

§ 5.

Інди. БОГЪ єдін, із хоті, по ласки своїй єдін-ї малолітніх як тоздімів існує, істоти-шанти та ріді члопіччині засновані на єд-ніті, є, єї тоді єсти ї АДАМЪ й ІВЪ.

3. Існує від постійності времена родите юх потомства ІВЪЛЯНТВЪ, що пра-крайті сідіть, що сині праїшаніми скончались на їх, і на потомках їхніх, і відурати їхні пріжні юх елажентво. Сій вічнійши утішний під-ходицтвіні усіх, ѿ ІВЪЛЯНТВЪ члопіччині від предолітній юху пагодати, єсть ОПІОНІТВЪ наша, післянінній потомка ІНОХОУ ХІЮТООІУ, рідінній ІІдінній бородома ѿ ДЕБИ МАРІІ й підволінній присті на землю, і їхні по-грохопадіні пірмуж члопібі, но по й-стінніх обсюнніх чайцах літі, ріді того, десь ріді члопіччині подіяли са-мими донговірмінніми юхом, колищ єш ріді ніж саші підідни.

§ 6.

Следи прохання АДАМЪ він, що і даліше погодішася відмінніго. КЛІНІ, діл-старий їз, деснук синовів єго, зорин-вати, північна ѿміннієго сріта поїї АДАМЪ. 4. БОГЪ ѿ її згодітвіні присла КЛІНІ, що їхні юхік не вонзяшети єші кі чим лі-соклагодітній, и юху єх расіткітній, і їхні ютіваний ѿ погиб і ѿ людів, щантінка їмати по мірі. Тогда нача у-гризти єго сеєть, і сині юхні сти-дома, страйхома ѵ тігом, юхка ѿ роди-тливії єсніх. Но камонко єші юдами, кіндю проводдінка ѿ ємнінна: щалі-коюдю сібідома за єші, і юділане єші єлі юзді придуваліши єтиєм є-го, і творши єго тримітти будирітніш. Щочитній потомка єго ѿ юхі подіти пра-родитиши єшім, і живіх ѵ єшікі-дла БОГД, юх єші.

§ 7.

Третій АДАМЪ награді БОГЪ АДАМЪ піс-ляннім єшіом ОПІОНІМЪ. Післяєди п-з-мі-гі Єдіні вінде єшіома праїтіло юху та-кожа. Такожі праїтіло єшіома па-єто-тігома, і єшіома єшіома, таки й по-єшіома єшіома потомка. — Пряди потомка єшіома: КЛІНІТЬ, МАЛІДОВІТЬ, ІІ-РІДЛЬ, єшіома, МІОХОДЛЬ, АЛІМІХъ

и ИШИ. Их сих Патриархов, бывших
каштаны ликии Богомы, искажи-
дик пророчества, и чудесных обрядов
изъять каштаны изъ них.

§. 8.

Богод. Ещё сакральные сибирь края и сибирь во-
всю до Шекспирского ИЗБЛЯНИЯ, ви-
деть жертвенниковъ и плюсовъ церковь по-
лъ сибирь. Но сибирь въ продолженій времена, такъ ю-
жъ сибирь разграблены, частоколыаго упадъ, такъ же и
въ г. Красноярскъ сибирь въ обращении во Ивановаго

4. БОГА, и иконы запечатаны сибирь на-
слаждатися и хранили. Видите только ИШВ
се домами своимъ идутъ сидѣи члены си-
бирь живыи когоюзаны. БОГЪ
Употребляши въ, эта можетъ употреблены
докторъ сибирь, староцерквиша исправлены раз-
грабленыхъ дѣтей своихъ. Сибирь един-
кое притомъ убѣжденіе людей тѣхъ славо-
стиваго ИШИ, и сибирь разграблены въсѧ
свои, и славотица ихъ докторъствомъ, и да-
ді имъ въ кониуе изъ неправдѣи сибирь
и то дѣлдната любте; скажи въ убѣж-
днія сибирь тѣтина, и изъзмѣниованою кри-
зиса пронде, и только въсѧ вѣдѣи попра-
вленія, и пороцы идутъ во сибирь памъ у-
миложенія. И такие постыдова потопъ въ
наказаній вѣдѣи сибирь людей, кроме сиби-
риаго коговора землиаго ИШИ и сибирь домовъ.

Па-

СИДОЧЕСЬ ЗЕМЛЮЩА ПОДЪ ГЛАВОЙ

Періодъ Второй.

О потопа до падениїа блг҃айши-
хъ, и сибирь до зиоза. любта забо. любта.

СФЛЕНІЕ I.

О Потопа до прилівіа бердимска въ зім-
лю Ханіаково 1147 любта.

§. 1.

Но въ сибирь въ БОГА вѣдѣ потопомъ зем-
лемѣтіи построены землии когода, икона си-
бирь въ спасенному памяти когдѣ, тѣмъ
иа потопъ подземіе земли сибирь, сибирь же
иѣ въ тринадцати сибирь сибирь ии. §. 2.

ИШВ вида, во сибирь, будто сибирь и зи-
вотныхъ, такъ же могутъ земли въ водѣ,
иогнеда рѣда по дѣл: погиба ид, сибирь
докторъ напрѣдѣи чтыредѣать днѣи и чы-
тыредѣать погиба. Въ погибнини и кла-
чи подземіи, при томъ разграбшата, и
когда подземія изъ земли чистъ вышли,
потопъ изъ кониуа вѣдѣи зиоза: церковь
же когда сохранила во времена потопа изъ
земли ИШВОМЪ, поклонявшиася богочес-
тію Богах.

§. 2.

§. 2.

Былъ. Было бы създѣніе продолжавшее цѣлостн. або якото, дониѣтъ вѣда таа не имѣла и вѣдѣ, земля обѣтана не ѿбѣщана; тутъ и будь

2. ИСІВ съ дѣтими генами и конвентами будь точка. Сына возблагодарі БОГЪ за падій сюї и съ дѣтими во времѧ на винмѣни генами, привѣтнѣи бѣи жертвамъ. БОГЪ сънъ ѹ пришѣй прѣатно, и бѣи дѣствія ИСІЮ и потомковамъ єгѡ, таевозихъ потопа никогда вѣтъ быти.

§. 3.

Былъ. ИСІЮ слѣдъ тѣи сына: СИМЪ, ХЛІМЪ и ІАФЕТЬ, будь иныхъ ХЛІМЪ єбъ ко отъѣтъ, чѣмъ генами исполнитѣли, и юмѣтъ ѹ и

3. съ потомковами генами участій не благословитѣ; а СИМЪ и ІАФЕТЬ похвѣша ѹ ИСІД, за геномии свои къ немѣлъ ли-ко-въ и постѣй, отѣнко єтъ благословеній. ИСІВ благодарі БОГЪ за тѣль дѣ-предѣтимыхъ дѣтей и моли, даъ сънъ за геномии иныхъ къ немѣлъ постѣй и по-бл-шай, фідру награждали єхъ, и ихъ по-томутие. И такие разнограничка цѣговъ вонъ чѣрѣ дѣтъ благословленіемъ потомкѣ, бессилиемъ СИМОВО, будь иныхъ ІАФЕДДЫ, єбъ поѣтѣи ИСІД ѿ СИМД, пра-вѣтимица цѣговъ вонъ.

§. 4.

Былъ зѣди ѿ плімимъ ИСІЕБЛ пакъ разъ стоя-ли-мѣшиша, то засыпъ шѣфранъ ѿсѣ, таю. и ѿмѣшила подсекаго прѣимѣнѣ потопа, єтъ-ко ѿмыланша пострѣти таковъ столъ, єна 11. кмъ килька никъ. Таковѣ придумать єтъ имена гордливъ; а при томъ изразцѣ ико-вѣзможено. БОГЪ колиже рѣди спасрѣи на ихъ гордости, толкимъ и јади того, дѣлъ нѣбѣланъ сонъ вѣбъ времѧ и традиціи сону, но ѿразрѣли бы Сына на полн-мѣшила ѿправлениїа, спѣши ѡзумѣнъ єхъ тѣло, ико єдинъ ико-мѣши архаго раз-ѣмѣти; и тогъ рѣди привѣдѣніи бен-ко-мица и дониѣтъ дѣла, разытия изъ различныи странъ.

§. 5.

Одноимѣнѣи же участинности, господ- єшими-стѣнами за прѣдѣтъ лѣпшия чайти лю- фы-и-ди, быти виномъ, пакъ єни впадоша ск-штѣтъ-ре во ідолопоклонство, и засмыши, пакъ єти єдиномъ поклоннатиша, и на него єдинаго возлагати ѿповѣдъ євої подсекиша. Сынъ привѣдѣнъ воздавать различными тѣѣрекъ тѣ чистъ, пакъ привѣдѣнъ тѣиже єдиномъ дотилюше БОГЪ, ємѣдѣи и про-измѣдоша вилнѣка засчитѣа. Си ідолопо-клоннитетъ зарудъ и сиѣи ємѣдѣи ѿпасалъ землю, за зиѣи ПАТРІАРХШИЯ: пакъ рѣ-

и БОГЪ и юздеи АБРААМЪ иже дому С-
тическаго въ земли ХИЛЛАНОВОЙ, да
и засенити тимъ свою церковь.

* * * * *

ФАДЕЕНІЕ II.

С проповѣдіи Евралова въ земли Хиллан-
ово до юздаи Троицкаго юзь феодала,
430. лѣтъ.

§ 1.

Было БОГЪ икона АБРААМЪ-благословленыи є-
диго въ земли хиллановой, и дѣти єму
многи, склонныи постыдство, воздѣлываніе, є-
зупаніе ѿ єго пакиши родители и СПАСІЙ ВДѢ
12.000. мѣра. АБРААМЪ икона благословленыи
имъ, и за крѣпостна и БОГОУ чуваини,
разу искажи и юздане дома Фадея свого, и
пойді со земли своей ОДРОЮ и пакиши-
ваша АДТОМЪ въ земли юздана єму и-
зучебиши.

§ 2.

иже дому АБРААМОВЪ ѹмнотина въ земли
юздаи ХИЛЛАНОВОЙ и оставили єдиное тое же
имя икона бояко. Сама она, икона Пастырь
богъ на церкви, подѣлаше въ домашнаго
имени икона доброты привѣтии, старца, с-
гда

гдѣ тойко врѣма добротиши, иконаи въ избру-
нику лесомъ и постѣни, иконаи обѣздыши и-
мы всѣишиица сиротеи, и подѣлѣ тогѡ,
иже попыртливъ отцу, утверждавши слав-
годѣнствъ дома свого, предохраняла пред-
ца демотаиша ѿ всѣхъ зла, и поклонѧ
сими иже добротыши. Гдѣи запечатѣи. Годъ го-
да икона иконаи, данихъ ѿ БОГА АБРАА-
МЪ, установлено бысть въ дому єго ѿ-
трезвленіи дѣтей избушаги болѣ.

§ 3.

АБРААМОВА икона ѿ ѿзованіи на БОГА, икона
миролюбійскаго не вѣкомъ дѣлится, икона
соготрѣмство, иконаи заслуги икона
людимъ, кротоки ѿ тѣхъ повиданіи єго икона
домашнаго и конопытствовавшиа мѣдью икона
икона иконаи и благоговіи, тѣко БОГЪ чуда-
на какъ, икона СОГЪ благослови рѣбои
сими въ дому АБРААМОВОМЪ и икона
и ѿ ЮДАИ въ ПАГІІІХА.

§ 4.

Полетникъ сакъ и кроме дома АБРАА-
МОВЫ мѣди, икона ИОСИПИЯ БОГА икона
иконаи, икона ѿзмо быть въ МВІХІ. икона
и ОДРОЮ, иконаи заслуги ЦАРЬ ОЛІМ-
пийскаго; иконаи ФОДОМЪ и ГОМ-
погорскаго иконаи въ ѿ земли мѣди іамъ подъ
иконаи. Тѣ прописнагои родители дома Годъ
ноить

Богъ на пость скои, ёланы коньсторати дѣтій А-
14. фраудѣтіему; а дѣти ихъ якъхъ каска-
ютъ лико постына съ родитѣльми своими, и
15. 19. той видѣша лѣсъ разбрасійши. Отъдѣлъ
и вогонестій саю тута прѣдѣла бѣхъ кима
и мірѣсть перескока въ возрастѣ
на коню до тече, ико бѣа въ будасіемъ
градовъ си поглощены сына земли, и по-
ниertia виниційшия си иской памятъ; а
спасица изъ вѣтхъ вѣтлай скончѣ градовъ
иже, единъ дверодѣтіемъ ИШ Гъ, пом-
ощникъ АВГАЛМОВЪ си дѣтей своимъ.

С. 5.

Июній. Скоро отъ времени родіка АВГАЛМО-
Хъ оскілійский Богоѧ сина ЮДІЛЕЙ. ІСЛА-
Хъ съ братомъ и Астрономій юноша,
Богъ на сѧ дѣлалъ скотопи въ то, ёланы ико ємъ
21. 20. отъдѣлъ поглощены, и зато юноша заноси-
ще его АВГАЛМОвъ. Бѣхъ ибогда повелъ А-
24. 25. ВРИЛМОХъ принятій ЮДІЛЕЙ во юношкій,
АВГАЛМОВЪ вѣзъ Козлѣй поглощены, а при-
Богъ на томѣ и въ оскілійскихъ Богоѧхъ и сѧ вѣ-
26. 27. лата, приготовлена поглощены позѣмѣнъ
и заносилъ. Но за то юноша прѣма,
павши бѣтъ сокрушили боси ужасы, упур-
жанъ и того юноша АПІВЛОМЪ, ико ис-
далъ ємъ, бѣхъ Бѣхъ заносилъ и вѣ-
рои отъ десницы бѣтъ; а пригомъ укладъ
емъ въ гробикъ юноша, досыпъ сюже
его

фѣ кибети ЙОДІЛІ преміята Богъ на жи-
тель, ёланъ АВГАЛМОВЪ и юноши, хвалы
Бога.

С. 6.

ІСЛАХъ обѣдевши този прїемъ ала. юно-
ши гостія и трудеюши, фѣ подаваши ё-
жетъ мѣ нюстранишъ. Отъду ёто АВГАЛМОХъ. Іюній.
Сие частій юноша фѣ, ико прѣдѣль
щаго юноши. При трудею сѧ вѣзъ и-
ко доказаныхъ, таки и поглощенныхъ, по-
мощникъ си нюстранишъ и БОЗЕ, и пре-
салъ тутдѣ сиагоновъ ВІСО; за вѣздѣ-
хъ же, приносаши Богъ благодареній,
предъ домашними своими, Богъ си пѣ-
щѣри и ёто юноши влагими въ щѣбра, и
ко чрѣзъ юноши бѣхъ потомаже фѣ,
подѣлатъ юношу поглощеннѣи ОДА-
СЕНІИ.

С. 7.

ІСЛАХъ юноша дѣлъ сина ЙОДУХЪ и юноша
ІІІЕШЬ. ЙОДУХЪ юноша прѣмъ дѣнѣаги, юноша
уюнаго, но губбъ поглощены и житіяла, и Ило-
наго. Сие заносилъ юноша, прѣтѣль юноши
родитѣлью юноши, деснино заноси, юноша и
такова народъ, ико придѣла сунто Йоада. 25-25-
поклонствѣи и власныхъ разбрасійши; ІЛ-
ІІІЕШЬ и юношки юноша прѣмъ тихаго и
прѣтѣлагу, вогоневзланахъ, родитѣлью юно-
ши. В
иже

иных пособников, приведите художнику
имя и домой и поморгите ими в
домашних их упражнениях. ГРЕНДЕЛ
желал бы, если десординация умножится,
чтобы ИОАНУ приглашали на заседание
из мюнхенских заседаний начиная съ
сентября, и убрать, может быть, из коллек-
ции новых ИОАНУОВЫХЪ имена изъ сбѣдѣ
десординационныхъ листовъ, чьи они и смы-
ли неизвестны и бѣрутъ поимѣ, ии страда-
ютъ.
Бѣль, ии покорнотика родитъ сына.
27. та же и устрои сна хитра, ии съко-
вѣ пособниковъ и отца своего ИОАНЕЛъ съ-
голосованіемъ. ИОАНЕЛЬ имена назывѣ ии съ
брата своего таковою нигде въ мѣст-
и имена итакъ во стихионскомъ домѣ ии-
дутъ, ии скучны. Стихъ рѣди и приближеніе
28. съѣтъ изъ дома родительского уединенія
ии ИСАКОВОГО ии стирѣ своимъ АД-
ВАМЪ, и искажи и искажи лишилъ двадцати
двадцати лѣтъ. Ии съѣхала родишица ѿмѣ
двадцати пятилетъ, ии поехали съхѣ
прастуи двадцати конфигураціонныхъ.
На коніцѣ изъѣздитъ изъ дома стихи-
ю всѣма своими подобіями, и подъ ии
имъ ИСРАИЛАМЪ, съѣтъ по ИОАНЕЛЪ приви-
тилъ рѣзину коню.

§. 2.

Оынови привидѣхъ ИОСИФЪ многія до-
сады злыми своимъ пріятелямъ и художникамъ
дѣланіи. Оны не искажахъ, ии благоприятствова-
тъ, ии кротости, ии любви друга ии
дребѣ, ии взаимнаго согласия, ииже въ 34-35
дѣланіи коня, изображеннѣи и пѣрыши.
какъ, могла поправитъ. Одинъ тѣмъ хотѣлъ
младшій егъ дѣти ИОСИФЪ и БУНІА. 37.
Мішъ достояніе пѣнишага листа егъ; и
бесѣда ИОСИФЪ, егъе ІАНЕЛЬ ии
скажи пѣнишъ за егъ благородіемъ и кро-
тостью. За тѣ воззрѣнія ИОСИФЪ
вратилъ егъ, на коніцѣ преданія на коня,
и искажи она посыпки съѣтъ изъ гробами по-
имъ, пѣнишага стада отца своего, ии
искальника искладѣватище ииопакам-
ионъ. Оны не посыпалихъ, ии конюхъ етакъ
сѣдѣть вѣрху прѣзъ то съѣта своего, засо-
нилъ ии каковы горѣть и пыль приви-
дѣхъ тѣмъ пристарѣлого сына отца И.
БОБА.

§. 3.

ИОСИФЪ привѣданіе съѣтъ и иѣнадѣ-
яніемъ, изъѣзжаетъ Пірнанская Цара Фарахъ-
абада, ПРИТОФІЮ. Ужъ изрѣщана оны
ии чѣмъ злымъ и съѣхали ии чѣмъ до-
гади разомъ; искажи ии съѣта состояніемъ, ии
стѣнѣ чѣмъ толико посыпали, разѣтъ даю и искажи

В 2

Богъ. Всѧкъ живѹть свою чистоту и добротѣлію.

39. Сынъ прибѣдіиши въ землю си претрѣпѣти ся начиаю многіи недади и гоніи, единственю за свою чистоту и кротость. Но Богъ, иже посыпалъ иногда краткими и добротѣліями людемъ владѣти въ землѣ, и не шимъ за всѧкъ и иныхъ.

Богъ. свою помощь, награди добротѣлію ІШ-
41. СИФОВЪ твою щѣдри, икона Сынъ проу-
матъ въ землѣ своимъ и разумомъ приложи быти

39.13. извѣстіемъ царя Богунтиковъ, и
подѣлка первыя по ГУПТѢ Балаково по
ЦИРКІ, икона ради предѣмѣтнаго ІШ-
СИФОМЪ наподобія за пурпуръ, пр-
порочіи єму подѣлки сине царство, во врі-
ма падміи предопеченнаго обета.

§. 10.

Богъ. Погдіо премішай синихъ поденіоныхъ
тъ прѣѣтъ, подѣлка дѣйствію за пурпуръ въ
тъ имѣніи недостаточности и драгоценности; то
же приходиша по ГУПУЮТЬ ради обѣдіи и
иже въ срѣдѣ ІШОИФОВА. ІШСИФЪ имѣтъ то-
блію гдѣ синий щитѣтъ икона, за чистотою
Богъ. имѣю єхъ; но сине вѣдашь, икона юри-
40. ии єуть порохъ, и избѣгавши не мо-
жете быти способомъ добротѣліи и

Богъ. чистотаго члесбѣща. Оиго ради прѣа быв-

43. 47. ерѣтіи синихъ дѣйствій, и покра-
вшаша си икона въмѣдь лихъ и ликъни-

и даєтъ ѿкъ цілми и ѿбѣтіи за добра за зем-
лѣю, дающи си сїца єго ІАКОВЪ прѣ. ІІІІ.
иже во фг҃упѣть и то мінѣ дѣйствіемъ.

§. 11.

Брѣтъ ІІІІОНФОВЪ възвѣтиша да въ
добра за землю радостіи, поубѣдаша от-
цѹ своимъ вії вѣчненія за иконы. ІІІІона же
ІІІІОНФОВЪ въздовѣша утешенія, икона жижа вѣтъ,
єго ІІІІОНФЪ, и ѹїи за вѣчнотѣй прѣ-
готовка. ІІІІОНФЪ и постѣши, ико-
ни дѣти сии чисты за мірѣ твората, и
и подѣлкишиа знатными и вагітными,
стыдатъ ѿсѣихъ и изумітными скончѣ-
редитами и прѣдиками. Сынъ ІІІІона от-
цѹ своимъ дадено на срѣтіи; и посѣда є-
му вѣлкіи почетіи и лихъ; и донеци Цар-
ю за вѣлкую радостію, икона сїца
придѣти за нимъ со всѣми своимъ поддѣл-
иахъ, и всѣми берегами старости, дающи
ІІІІОНФЪ поизѣдіиша свое лѣта прошле въ
тоги во вѣдома удивительной и радости.
Таксамъ сокрушила бысть юдинида ІІІІона
иже въ памѧти ІАКЕШІЯ пріиміа,
иже землю Ханштейнъ во єгипетскіи зем-
ли, ГІОФОМЪ.

§. 12.

По смerti ІАКЕШІЯ и ІШСИФІ ради уве-
личеніиши ЮГІАНДАЛІИ во фг҃упѣть тѣ и ії-

и тою же, бывшия ѿгнестотія приложими
и бѣзъ спасітка, даємъ юрійлатово на коніца
тѣ, ии нѣхъ не ѿдолѣшь. Оти же ради старыхъ
дл., ии сини йхъ постѣ раздѣльными полгода ии
раздѣльными членами; а потомъ ии високой
ии ѿстринѣ. Во времѧ сего гоніїа за
правдино съѣть юрійлатовиши сопри-
чи свое ветохамъ, ии приносяти БОГУ
пуртамъ.

§. 13.

Тогда Соколицкіи вріомы подготвите за земли
насъ ХХХЪ, ии по дѣламъ, ІІІІІІ, иица ко-
жевъ татаго ии виши десеребрѣтіяного, єгоже
бѣзъ креѣниа на БОГУ подѣяды, ии могоща
стѣже поклониати сима пасочинама блокнотъ.
3750. ии. Но БІІІІІ, ии виѣдѣтъ єго ймінѣиа
парчевиши иициано єсть, какъ юІІ ии, по
їициано єго тиражиа, ии тѣкви иици-
оды єго на коніца ии вѣхъ землющай, ии
ии ѿдру награди паки зато, иибо сини ви
приимогиши ии землиихъ тѣхъ вѣдѣтѣахъ,
ии єхъ притирѣти подсевиши, ии приста-
ии БОГУ поимогианы ии уповать на БО-
ГО. Примѣра єго доказыте, ии вѣ-
зъ земли халѣпинскіи сакхъ таковъ го-
дѣжитъ ии вишииаго БОГУ ии покорѣдахъ
ии вѣтихъ.

§. 14.

§. 14.

Во времѧ вышесказаннаго пріѣздія градскіи
юрійлатови ии ѿгнестоиа, єгда ии мѣ-
дицина ии обиженаго пола пофады ѿ
шутокъ ии вѣши, родился МОУСЕИ. 3750.
Мати МОУСЕІИ иирикоша єго у сїи
ииковано иѣсладе: ии ѿвѣшиша на коніца,
дающъ ии нѣхъ ии ѿѣдами, влови єго ви
коніица пасочнай, ии землющай и, по-
ловинѣ при рѣкѣ ШІІІІ на трагинії; ии тѣ
жѣнь єго виѣдана бы ии вѣла, єго си
погнаныа виѣде ии пасочнай сїи ии пасо-
са. Аще Царѧ прииде на рѣкѣ мыти-
ца, ѿѣдѣкъ копѣица, помѣтъ ии вѣсти,
ии ѿѣбѣтъ ии нѣхъ пасобѣтаго жадониа.
Пархіиа пасочнай, приложи сини содрани-
ти виѣду ии вишииаго. Таковъ ии
родился МОУСЕІИ пріѣзда ии Цар-
скому двору, воспитавшиа при сїиже градѣ
землиихъ рабинъ. Онъ МОУСЕІИ съ-
тина тѣ, єхъ тѣхъ виѣдѣти ии вишииа
погнаныи, ради призѣбѣи ии вишииа
ии виѣдана ии ѿгнестоиа БОГУ сокланѣи ви
ору-
чухъ десеребрѣтіяныхъ людій. МОУСЕІИ
стѣ при дворѣ Царѧ ѿгнестоиа что-
ридцать лѣтъ, ии оѣтнаго чиѣрвнѣнѣ
лѣта привези до АРЛІІІІ, амѡи сїи,
остави дворъ Царѧ, ѡдѣниа, гониши
сїи за землии сїиихъ іїицианіи-
нинъ.

§. 15.

Буде. Иже Іоганнатинъ міжъ тѣхъ сажу
ли въ на вѣкъ днія христы гонении и єгипети-
ческии, и въ сїихъ пребываніяхъ скрѣбши и
такъ ѿ плачахъ всевозможнаго надежды ко низвалі-
вши икона своя; тѣ же сїи иконы бѣждѣлъ си-
чили ти МОУСІЮ ХОДЛІТВІМЪ и низвалі-
лии іерімскаго народу. МОУСІИ гово-
риши съ пророкомъ апостоломъ АПІШНОМЪ
иаковаша цілай єгипетскаго раздѣлінія
и юдійския, даши онъ Іоганнатинъ щ-
естію ѵз землі юдеї, ёси ѿре Царь
іупіра и прозирши, ио нахомія візанті-
иї юдійскіи поїздіни, юбѣти Іоганна-
тію ѵз єгипета. Таковыи бѣ-
зомъ пообѣти народу іерімскіи святодѣлъ Ко-
государій и спасійша вѣры по юдій-
скимъ законамъ, ювѣти во єгипетѣ дающъ
жѣтъ и разумѣніиши до днія тихъ
(200000).

ФАДЕЕНІЕ III.

Ф ѿхода Іоаннатинъ ѿзвѣтіта до Оів-
и ѿраги Царя Іерімскаго 550. лѣта.

Іоганнатинъ прѣдѣ шестію ѿсѧ ѿз єгип-
ета, дающъ сажу прѣдисловіи по іерім-
скій вѣтра, ии коеюде пророкѣ ѿ-
глашено вѣтра, ѿз єгипета приготовленію ѿз є-
гипетскому юдійскому народу ѿсѧ
Іоанної АРСТІ. Ф ого дні Іоганна-
тію прѣдисловію вѣтра ѿз єгипета то-
гоуда пріими послѣдовати, даши сухра-
шити ювѣти ии новокрѣпніи пімати ѿ-
з єгипетскому ѿз єгипета, ёси у пімати п. 17.
называема ПІОХОЮ; югніи ЄГІПЕТІ ѿсѧ
ПІОХАДНЫМЪ. Установленіи юмѣ пр-
ѣдисловіи и прѣдисловіи, даши ти дніи ии за-
вѣщанія, ии поїзды. Поть показаши юдійска
сновища епасова благодѣлій, поїзды
ии ѹздалій. Оімъ пріимѣръ поїздѣд-
шти и ювѣти юдійскіи десрѣдѣтіи и ю-
зекондульскіи юдіи, торжествуши ии ю-
зекондульскіи тѣа дніи, єгда
БОГЪ ии, ии ѿз юдій родітливъ и прѣ-
дисловіи, по таїрѣи епасовой солѣбни,
дающъ піамъ ѿзраси, ии ювѣти ѿз ю-
зекондульскіи.

ВАЛЕНКО ВАЛЕНЬГИХ СЛАВЯНОЧНЫХ И ФРАНКОНОВ,
ИЛИ ТАКОВЫХ НИКОСОЛЯ БАКОВОЙ СЛАГОИ НА
ПОСЛУХ ОБЩЕЙ.

§. 2.

Всему. Шовнигда Іоганнатинъ йзыдыша иэт
за бр. ФРУПТА, тё шестой иух управляемо сб
князь Боссайиных Боянца пропыломъ. Днейш
и., въ предводителюваша иже за постъ склоня,
когда во зидѣ стоялъ га князь находивший, а
и ф. князь подсажетъ тѣмъ макинъ, во борзѣ
рода. Огна палиши, даси они не дадите, ни
корытъ привага ибти уклонитися могли.
Изъ. Толми ЮРДИАТТИНЪ иже бародомъ донъ.
14. деша чириного (чиринага) мора, ёти
и отъ они имѣши ўѣлъ прѣдъ очи, тё вицѣлъ
увицѣши подъди иш, прѣтихъ вѣлаго
чалы, ФРУПТОНОВъ вонючтво. Ико
ФРУПШТЬ икофѣ рикайши, ико и
пѣти ЮРДИАТТИЛЬ, икохѣтъ иух постъ
гобѣти и вратити вѣщать. Одна чистота
тени, и вѣши ико барода и ико чистота;
но вонючтво ико здѣши ЮРДИА-
ТТИЛЬ и ФРУПШТЬ чириныхъ селекомъ;
помѣтъ дѣти изъ икоинъ сибирскихъ,
ико сѣрѣтъ ико мора таинъ походиша, ико
пародъ ЮРДИАТТИЙ проѣздъ бысть походъ
мора, ико по сѣрѣ. ФРУПШТЬ погна
изъ сѣрѣ иух; ико водѣ, памъ ико мѣсть
тюз.

иухъ вѣтъпішна, погонъ єго со вѣхы
вонючтво.

§. 3.

Послѣ придана ЮРДИАТТИЛЬ икъ Акы
жинто Акылю, идѣи БОГЪ за патъ зиан-
датый динъ по иходѣ иухъ иухъ ФРУП-ъ, въ
та, дади иухъ БИОНЪ сюй на горѣ ОІ-
чилъ, чицъ МОУСЫЛ. Гавандынъ сиаги на-
составлаждъ тѣа днать залогиши, ико чи-
нагартаны сиаги на ОБРЫЖАЛХЪ, ико тицъ
на деснѹхъ каминныхъ дѣрѣхъ. Офири
содружили иухъ єти то, вѣхи мокти икса ика-
пата иогога, а коногодо чистота ико сиаги. Иога-
го иога. Подѣтъ иухъ днать залогиши,
дади БОГЪ ЮРДИАТТИЛЬ чицъ МОУ-
СЫЛ єрдъ ииоста дѣрѣхъ праъла, иухъ
чириновыхъ и градаинныхъ чистотий
казацкага. Всюю иухъ изѣдана бысть
СИНИЮ ОБРЫЖАЛХЪ, циа систоди по
ваниутки шатубъ, идѣи токмогтеревъ
вогосланію сопришаша. Сиа раздѣль-
ши на дѣбъ чисты, идѣтъ иухъ пирка си-
иши волнианыхъ изъчишахъ ОБРЫЖАЛХЪ; и
дѣрѣхъ ОБРЫЖАЛХЪ; икъ ж
СИНИЙ сибиринъ икоинъ вѣхы иѣрдемъ.
Во ОБРЫЖАЛХЪ ОБРЫЖАЛХЪ систоди Конигъ
засѣба, и дѣи храмаукъ сириланъ зи-
полѣдъ, залитыя икса икаконъ и иухъ
дѣрѣхъ ОБРЪ. вогосланію иухъ систоди

ко разъяснить кафетерийской арх., письмо которого входит в ОБИЧАЙНЫЙ СБОРНИК с жалобами земельного сословия о горючих ДЕНЬГАХ и СБЫЩЕНИИХ. ДЕНЬГАХ МОСКОВСКИХ перво того рода, иконы бывшего проискоредчих в ханагах изъ имения ИАКОВЛЯХЪ. ДЕНЬГИ называемые: сокровища изъ съхъ иконы и потомки ИАКОВОВЫ. А контактъ подъ начальством бывшаго кафетерийского.

5. 4.

БОГДАНОВЪ РУССКИЙ проводивъ на путь ко Христу чистота душъ, праходя міжъ прѣмъщимъ здѣмъ Ханайскими, южнѣ прѣстола могли бы бывши постыниѣ многа скрѣти. Но рѣчю, за всѣхъ бинъ подъ йогомъ цілой югутовской сокровишии чрезъ яко дѣбѣтъ путь недѣлѣтъ дѣбѧтъ супрѣмъ, тѣко иконы бѣхъ прѣстолъ, икона бывши начиная съ уѣзжаніи, наимѣнѣши и мітреейши; и по ради иконы чистоты на путь скроимъ начиная матици, и не имѣхъ, и не виновнѣя къ начицѣахъ, и не подосыпавши къ БОГУ ўѣздима; по ради и праходили иконы прѣстолами. БОГЪ же храниши иконы показати икадъ тѣхъ иконы въ мѣстѣ прѣстола иконы и чистоты, иже дѣлѣтъ иконы и сокровиши: иконы подаваши иконы тѣснѣ пропрѣстоленіи, иконы показати.

1693-

аѣжду чѣло на МАЛѢВѢ, подаваши съ иконаи, при томъ предводительствуши иконы тѣко иконы всѣи здѣшнѣи иконы блѣакомъ, иконы стояющыи огненными. Чѣло да чисто-дѣлать дѣбѧ, южна за сѧи за иконы изъ икона иконы югутовской иконы БГУПТЫ, тѣко дѣлъ чисто, икона изъ дѣлами прочими, южно иконы ИАКОВЛОВОВЪ падѣши состоявшия, иконыша въ земли Ханайскими.

5. 5.

МОУСОВЪ выѣхъ чисто-дѣлать дѣбѧ Пра-
вославнѣи церкви чисты, праирѣтъ чистъ съ икона-
ми рѣбѣнка разѹдимыя противности, и иконы и. 5.
жизнь свою, и достигшій здѣмъ Ханайскому
МОУСОВОВЪ. Мѣсто погребенья МОУСОВОВЪ 34. г.
иета панджабитскими и сокровищими, чѣло яко
иконы югурбита, южнѣ, да иконы съ ико-
нию праѣло народъ изъ икона, иконы-
твоуети щѣмшаго.

5. 6.

Помѣщеніе именъ ЗДЕСЬ въ началѣ мѣра,
имена МОУСОВЪ за путь ЕНІГАХЪ соб-
людима чиномъ:

а. Вѣрка икона наизѣянтса ЕНІГА
БНІТЫ рѣди того, икона ко бывшемъ ю-
жнѣи сокровиши мѣра; и ходареніть
ко сѧи:

1. Чё вить до потома, глава 1—5.
 2. Чё во время потопа, глав. 6—9 и
 3. Чё посподи потопа, глава 10—50.
- Б. Вторая КНИГА называется БОХОЛЬ,
Зане постепенно ве сюей:
1. Чё кийма пріда похоломъ і
ограничень куа йгтнти, га.
1—11.
 2. Чё во времѣ фунги, га. 12—13. я
 3. Чё посподи фунги, га. 14—40.
- В. Третья называется КНИГА АСЕТЬ,
по АВУТШМЪ й СВѢДЧЕНІИЩЪ,
ї глаголемъ:
1. ѿ вортахъ, глав. 1—7.
 2. ѿ палконощѣхъ, га. 8—15.
 3. ѿ прѣздищѣхъ іздѣйнихъ,
га. 16—23.
- Г. Четвѣтая называется КНИГА ЧІОЛЬ,
по чиьи книжкѣ ЮРІЯНОВЫХЪ й по-
вестовитѣ:
1. ѿ поистотѣ АВУТШВЪ, га. 1—10.
 2. ѿ постмѣтѣ ЮРІЯНАТВЪ до
прѣблока вѣтованныхъ узумъ,
га. 11—19.
 3. ѿ проповѣтѣахъ, обѣшнуга
ко четырехдѣтс и поспѣдни ако
ихъ гарантованія, га. 20—36.
- Д. Пятая называется КНИГА ЕТОГО.
ЗЛЮБНІІ, ради преторіанааги изъ ии
закона, и подкрепла:

1. Посторій всіхъ вимодаваній, рѣ-
ди заслуженнія народъ ии благо-
дарности, га. 1—4.
 2. Посторій законъ всіхъ, ради по-
спіївши людіи ии поименіемъ, га.
5—20.
 3. Посторій ВЛЮБНІІ, га. 21—30 я
 4. Посторій присягній МОУСО-
ВІІ, гла. 31—34.
- Она КНИГА, й єщи КНИГА ІУДА, ѿть
древнійшиѧ. У ІУДОВЪ, ии называему-
щую єдиними іменами ЗЛЮБНІІ, сау-
си ии виленкомъ посттійи: и поистотѣ
иша царства пріа їхъ таюже, ии
такими рѣди содерянія иихъ й драгоцѣти,
и єшъ и рѣди тоги, ии ХЛОСТЬ и
блостомъ чести книжъ піи называть.

5. я.

На житіи МОУСОВОГО вѣкѣ ІУСОХЪ
НАУИНЪ. Она юздѣ йогріяталии й
иѣхъ пѣтътии АГРѢВОКІМъ ии землю ХЛІ-
ПЛІСКОЮ, заселъ іонъ ии крѣпкимъ прѣ-
ставителемъ, ии раздѣлии ю дѣлами пам'їнїи ии земли
пам'їнїи ОМІШЕВъ йогріяловыхъ: ии хан-
ийменни пам'їнїи: ІХДЫ, СҮМІШНА, са, ии
ханійменна, ДАНА, ФФЕРНА, ЗАВУ-
ДОНА, ІССАХАРА, ЙСИРА, ИСФОЛ-
ДИА, ии пам'їнїи МАНЛООНІІ: ии мѣ-
сячны, ГАДЪ ии пасхи всіхна МА-
ННІССІІІ на 8-ми ўбіль звій земель стрѣ-

із ІЮРДІМІН єї прізвища, ЛЕСІТІЛ і ОСІД. Довиними разубіраними всіх по той часни. ІНОХОМ НАУЧИТЬ юні мисливших міс-
желюдьми обстежи по пропускній БОРДИ-
ТАВІІІ зі землею ХІЛЛІЙСКІЮ. Він пози-
єт ІНОХОСІ НАУЧИНА лінійкита.

1. Всіхъ місцевільщихъ жителі, га.
1—12.

2. Радянський філ., гла. 13—24.

§ 8.

Слово. По смрті ІНОХОМ НАУЧИНА скірбі паз-
уць по цікавимъ сюжетамъ, ІСЛЯМАТИВІІІ приті-
каючи скірбовати єгъ соєтікъ, і засівши кріп-
ликою, какъ єго єктірлана, чисто спладають по Іде-
ї. Всіхъ колікетство ї еті порожні ХІЛЛІЙСКОМІІ,
но юзъ ще єдину юнілічеву в є уповіданні на в-
ажливаго поганяного БОГІІ, начинши їмъ ві-
скіти азь місцевітікъ ї таєденті, іншими с-
юже до тіхъ временівъ напріятливіті поміжъ
сторонами всіхъ, мішлеїти, хлянини,
мілділінити, юмішніти ї осеканіи
філ.потіміи, юніда такожею славету юхъ,
мистакамъ не тіхъ спладають. Ерніна
Сокола єїді, якъ імені ІСЛЯМАТИВІІІ напи-
сіннями інцихъ народівта чисти приводимі
всіхъ, варяжаніи інцихъ ків БОГІІ зі скірб-
іннію, поїміи ї ѹюхомогадіні інцихъ БОГІІ щ-
ети Інспекційніиіхъ, трушу хроніківъ міс-
тові, якъ потохъ і юніша началью за
народівъ вільте, і позиченістка ОСІДІМІН.

Что

что за ділки во времіні ОСІДІМІН ієзуніка,
то діурктанія вік єнію оскільки, інші же
діуректанія:

1. Іншій ОСІДІМІН Ієзунікоюсь, га.
1—16.

2. Зловітікъ Ієзунікітана, гла.
17—21.

Во времіні інцихъ ОСІДІМІН юніши єтогоса,
із діуректаніїа відомі ГУФІ, йи:БОГІІ
кластовані грамоточитаніе із ВОЛОКОМІІ
(Сюйзомі), що єтіє скірба пронизди ѹ
ЦАРЬ АДВІДЪ.

Вініктує ГУФІ, юнілічетка жісні ГУ-
ФІ, га. 1—4, ст. 17. є робік АДВІ-
ДОБІІ, га. 4. ст. 18—22.

§ 9.

Іншій ОСІДІМІН єздібетникъ, по зирі ѹї
діуректанії ї воспитаній дітій іхоніхъ, СІЛ-
ЛІЙ, інші саші притоміа і поголосовані: фініч-
ини. Оінови єті не скірбуютъ ѹ при ці-
ниахъ матома вогосажінні. скірбатна надія плю-
бо: вініль, ѹ діблати всікала ніистов. щастя
єтихъ, якъ єкспертіи и розораженні дібрініхъ.
Надій дітей, іхоніхъ не нападають і не
стараються ѹ нападливіи юхъ. Він єсні ѹ-
мбіна єдине смерть: юс посніти всіхъ
їхъ ѹ єдиному гравіні із ФІДІСТІМІ.
ІП. Надій же, отіліа юхъ, услышавши
їхъ почаліди вісті ѹ дітіхъ іхоніхъ, та-

С

нік

ко и в пифийской книге вина, поди и в
жизни ее сиделица винки, скривила хри-
стиа ею, и умера. Такою мирданной
родитиши, ико говенльства и огнини дѣ-
лой икою не наставлять, творяще ико и
дѣлой икою заслуженными.

§. 10.

СИНЕЙ, ико рода АВУТИШВИЛЬ, са-
брала и пророки и пострадавши ОГДИЛ ЮГЛАН-
ДОВИ. ОКЛГШ нафода. Сие живои из донб
и си ИЛЕННОМП, поди етою омотреними. Ту
да бы могла бы сие быти винна говори разуме-
ши. Франц иззакомными ИЛЕННЫМИ сыныи.
отъю по благочестивии етою мити АНДА, начи
4377. учини етою ѿръ ве саныкх младых лѣ-
тбух заповедема Божиима, и начавши
важкоиъ десрѣ. Си пророки и толь
благоримоние воспитани, таки ии ѿръ
Его вкорина, ико сих, пофари ико
заслуженыхъ сыныи ИЛЕННЫХЪ, при-
ложилъ из донбредѣтии и благороди, и
вина Богъ и дидима ликсіони. Сие и
погори из народѣ Гоминскомъ ідеалописи-
ство, корутанси итакини иконосажини и
богома ученици ради икона вина. ЮГДИ-
НДАТМВ, ѿръ подкованихъ худыми почи-
лийми сыныи ОЛМХИДОБЫХЪ, тра-
вляхъ и икои, акои сие погори ико
ЦДРБ, ико управляла ико по притѣ-
мими.

§ 11.

и собственныхъ народовъ. Оно рѣди
погори Бога ОЛМХИДА помазати на цар-
ство ОЛДДА.

СОДѢЛЕНІЕ IV.

С первого Ермакова Царя ОЛДДА, А
захвата Камболовыхъ 513. вѣка.

§. 1.

Собѣль первый Царь ЮГЛАНДОВИ съ изъ
младости свои разумникъ и крѣтка. Сие си-
прини и юрети винни много пользы, и лѣтами
чистиши и ѿ волчуковъ и гадѣтии, и ѿ
иныхъ сибирскихъ людя пачи упояхъ, и ѿ
жили на племяшъ вина. Си си из до-
вольствоваши, ико ОЛДДА саши ви иконы
и при начальѣ сиего правленія крѣтка и
благородѣмана, ѿмъ подковои ико и прѣда-
дни икона сиего пропести донбредѣтии и
всегодаждиши. Но ико сие не исполни,
подблажиша сибиряни, Богъ и покори, ищут
иакибрѣтии, и наисища толь сибиряни, и
иаки худыми изъ икона Болшевишукъ, и
иаки иакирииши, пѣмои иконы икои
иаки ви иаки прѣдѣти, какои икои
иаки иаки обиди правленіи, ии иаки сие то-
гдѣ памѣрии съ иаки иаки и ФРІДІ-
МЕИИ. С 2 §. 2.

§. 2.

Братьи ДАВІДЪ, якій Царь Іоганнокій, діяно єї власнаго йміністра іншаго дѣла; і пристає токи синодальному, касающому къ №-
4409. цюже і честину, і другого за цілкомъ
заслугъ заслужить. Она звонка ѿ 1860-
г. 7. 2. Г҃ВІВЪ герб ФІШНЪ, би піскади тогъ
подземъ мѣстомъ храніння племѧ гостомъ-
на, спробиши. Святиня Іоганнокія.
Она пришеі вогослівніе въ южній чинѣ;
кошталъ старшинъ, ѿтъ ціркви Йоаннії по-
лідина, і подданими щоніма піскади пе-
реї бѣгунка. Тамъ єї ють томъ доказу-
тельство. Во смихъ меркуться:

1. Бланкъ ѿ блюсе въ Б҃ВІВЪ пойти
и многихъ преподъемъ наставлініи,
тако да ітъ она скажетъ подданнымъ,
щипка ѿна красотѣ доследуетъ
и губность порока.
2. Крѣпко на Б҃ГІИ үспѣйши, и со-
вершенніи үчбійши въ склонѣнїахъ.
3. Долгобѣйний подражаніи берада влаго-
гопекіиныхъ молитвъ.
4. Благодареніи за инициалініи и то-
мъ ѿ Б҃ГІИ помочь и милость.
5. Видрицій ѿ ІСАЕВІТѤВъ міру.
Буди умнітіяныхъ подчиніи, або
таки ДАВІДОНЪ въ пісѣ заклю-
чаетъ, ўстаниши дослідженіемъ ру-
ковъ, даю иже Ѵзъ смихъ иже

по-

вокупднію при вогослівніхъ чи-
таки.

§. 3.

ДАВІДЪ єї смихъ и Ѵзъ перекъ. Б҃зъ. Святиня
абрази людьми єї въ смихъ скольмъ АВІВО. Імена
ОДОМІШЪ ѡйтъ юной, пако ДЕВОСА. Єнід-
лишъ подбала заліправникъ, прі信赖ніи ѿ єї
отцѣ ѿмѣшъ звичай печали, и на концѣ звичай-
сѧмъ ѿмѣши погіюши смихъ воню; смихъ
юто, и ДАВІДЪ предавшиша предъздогти въ би-
з. 13. тѣ, сознаніи и согрѣши пріда Б҃ГОМЪ. 11. 14.
При вимѣ щома, за ѻбкену же Ѵзъ єї
разговоръ, єї ють ѿмѣши доказутельство
честобѣдніаго єї расказана, їдкни
она ѿмѣши ѵискоўднѣ грѣхъ свої предъ
Б҃ГОМЪ, и съ ѿмѣшиими прідумки
пріютъ ѿмѣши ѩѣгіїна.

§. 4.

ДАВІДЪ наизнішнока прімножаютъ и
праздніи смихъ ОДОМОШЪ, ради
Святинѣ. Святинѣ
того, пако єї смихъ воню разбіжка.
Вінка подбовиши ОДОМОШЪ ѿ Ѵзъ
міліїнія наставлініи отцѣ ѿтогъ, пако
ей даді єї въ смихъомъ борѣ сковицъ. звичай
Она сопстрон во ІСАЕВІТИИ вицеслѣ-
шъ храмъ, сково тишиці лѣтъ до РОКЪ. иже
ДОСТИХЪ ХІСТОВЪ, и ѿпиріи берада
вогослівнія. Мідростъ єї ѿ ѿмѣши. звичай
1. 2. 3.
стей,

зібут стий, прославши їго за жірк. Не за 11. старости іхнії відлід біль від славоти й по- рога; нео разгромивши життям своїми позичниками приклонися до ідолопоклон- стів. Не зібут іхнії наимін ОЛОМОШІТЬ три книги, які суть: Книга прігучий, фіакаровість, й пісни пісні.

Л. Як прігучихъ глагомъ біль:

1. О Христѣ, нарадѣй и ністочинѣ
від праїздости, гл. 1—9.
2. О поїздахъ праїздахъ ріди хі-
дии, гл. 10—24.
3. Предлаганія разлітнихъ правобчи-
тельна пріти, гл. 25—31.

Б. Як сійтъ фіакаровість руїдни-
стія біль:

1. О бітѣ міра отцѣ, гл. 1—2.
2. О вистойшими візгѣ, гл. 3.
3. О праїздахъ як доїткій віз-
га, гл. 4—12.

Г. Як сійтъ пісні пісні засланчія:

1. Шляхъ обріюхъ ѿ ІНОЗОНЪ ХН-
ОТІ, гл. 1.
2. Узакдій відлідъ при прішестї
ХІТОТОМЪ, гл. 2.
3. Евбода обріюхъ ѿ ХІТОТОМЪ,
гл. 3—8.

Відъ такоже: пріпиньста й КНІГХ ПРІ-
МЕДРОСТИ, які состоять із дзвіній
дзвіній гілки, й існуєть відъ

із побітій й побітковій є тільки, є-
ж БОГЪ поділів ріди ізгіліятань.

5. 5.

По смірти СОЛОМИНОВОЙ опадша гадка-
ділать гладкою колбію ѿ ГОРОДИМЪ, що в. 10.
и ОЛОМОШІОВА, і зсередини ізкі ЦЛъ від-
гадати цГОРОДИМЪ: дзві як штівашася, ві-
їдленно й ввінчанимъ прикина близької
віри, і єй мало царської належання ѿ цар-
ського времія ЦАРОГОДЪ ИХІДІОНІМЪ; від-
ділівши єї, єза відєт Ѵз дзвіній колбію ѿ
ізгіліянка, цвітова ЮГІЛІСКІМЪ. але
єй разділений ізкі радощів відівши відъ
ізгіліятай, ізкі їзмо по ізкі, також і зві-
не проіндушишт відъ тоги вониамъ.

5. 6.

ІГОРОДИМЪ із першої ЦЛЪ як дзві-
ткоєдініємъ паситет ізгіліятомъ. Стиг зібут
дзві злітнимъ таїмъ во ВІФОНІЙ ѿ Л.Л. із Ві-
НІ, ізкі ютіви посплантина візкія под. із Г-
данськіхъ: яко біль як хотіть, дзві сині віз-
ходіяло ІІРХОДІЙІМЪ молитва во хра-
мі, із зіткненнямъ БОГЪ, ріди тога, ізкі Збор-
біль ѿ обетниціїкі ізкі во ІІІРХОДІЙІМЪ
із пасланія пріпінія нуга. Віріннімъ є-
го, ізків зсередини ізкі стоянка ФАЛА-
РІЮ, колаїхъ такоже во ідолопоклоністі, дзвіахъ відівши ізгіліяди, і ни єдинаго

Ін. азъ сїхъ жаждъ иыми сплагометиваго. При влас-
дуби, двѣмъ дхільвій деонде ідолопоклонство до-
4750. височайшаго отчине. Синъ же ѿсаждайшій
16. 12. кніжъ твоій іззданій, пра въсѣдати-
вихъ народѣнія исклений ідолъ вадль.
такъ, иже во всіхъ Царствахъ югана-
заръ. СКОМЪ сбѣ токмо підма тылаца чловеческъ,
19. азъ ідолъ памъ не віртвехъ.

§ 7.

Придо. Ихъ сїхъ времѧ живашъ ПРОГОВѦТЪ ІДІА,
и. иже старшина и стрілти ідолопоклонство
бѣши, и утѣрдити поклоній єдиному истинномъ
С. иже БОГУ. Синъ приде зевашъ ЦАРЮ ДХІЛ-
ДУ, именемъ сѣдить за таврова и-
Честя. стинаго БОГА праудѣй; то же по сїмъ
16. 19. подтверждани и ПРОГОВѦТЪ ІЛУСЕЙ: а-
сіи и ЦАРЬ юганастии, и виномъ го-
вѣтими ПРОГОВѦТЪ, приведшъ за сво-
имъ ідолопоклонствемъ и иконостасъ. Синъ по-
4751. извѣшиша таожда глашаніи врагамъ ЦАР-
4752. ОТХІІ ЖАДНОВОМЪ, и вѣнихъ ико-
и. ньи и вг҃уптаніями противъ АСОУН-
ДІИ, єже въ сїтъ вишнъ ихъ падінія:
иже АСОУНСКІЙ дать СЛАМАНАСОЛЬ,
покровъ юганастиго ЦАРЯ шою
шандъ єтѡ, и възникъ татѣ дніяти ко-
4753. обѣи бѣрналющъ, възлюбъ волообѣю;
4754. иже Олимпію же и дрѣгунія юганастихъ
4755. предѣхъ пономъ вѣзыниновъ, на и с-
17. твѣ

го времѧ начаша называтица ОЛІМПІІ-
ІАМІІІ. Ихъ на иконахъ изображающа
когда тѣ дѣлать квѣти въ своій отчине;
но раздѣлена сїхъ по различными стра-
ницамъ.

§ 8.

Ихъ сїхъ сїхъ пачиній сїхъ єще же въ-
идъ юганастии іоди сплагометный, азъ-
и же иконы привитій можно же привести
ІЛУСІІА, отцѣ и сына. Синъ привеша ТІІ-
шогда дверодѣтани, помогаюхъ єдинно-
шіякоимъ во ѿсаждати, погоняхъ ТІІІ-
иіхъ, єздыюхъ и погрекхъ тѣхъ, ихъ же
шкето погресть хутши. Отарши ТІІІ-
ІІІІГъ, синъ же смѣтливъ Сідѣръ, дедъ са-
и же звонъ майдашюхъ ТІІІІГъ, сѣдѣніи
иставляшъ: «бо въ виду твоїхъ именъ
и БОГА за предѣтъ твоїмъ и предѣтъ очимъ,
и виномъ штреганія, какъ бы не садѣ-
дати чистыи престѣлъ заповѣди Божиа,
и дѣлъ и сїмаго жалѣшиши». И сѣдни же
іѣдливые житообѣдѣ; єще ты югансъ
и много, то єдѣшъ иже шидрои ѹбсю:—
и аще же мало, то дакай и ишь малаго,
и въ прѣтѣ же когда въ чистаго сѣдца и єо
и скротокъ. Ици всегда сїбѣ у дверыхъ
и сїлагоразумныхъ иоди. Благодарніи
и БОГА за благородѣїа, тѣсѣ инкосиль-
и тьа, и толи єтѡ, деси сїхъ твоїхъ дѣлъ
и сїхъ.

направлялъ вигдѣ къ двери, и вѣдь поѣтъ
пѣсни утѣшали по всѣй земли коли.¹²

Младыи ТОВІТЬ (Товіа) вѣ бноша
права вигдѣ дѣтства. Вигдѣ вигдѣ сиа
готоўствъ избѣжави спасеніемъ чисти
и дѣтромъ сокѣтъ отца изоги. Вигдѣ пред-
прѣтія вигдѣ начинши сиа молитвамъ; и
благодѣтии сиа и дѣтромъ имаш
погоніи и напицембюи благодарность;
и рудитися и вѣзваніи даю до сиаги
конца вигдѣ иныхъ непримѣнныи пынокни
гордить, и градинокни и каменокни дѣ-
ланы віакои двери; зато и пыни сиа и
гію вигдѣ во віакомъ благодѣтии,
акони и ЕОГИ и віанди.

§ 9.

Чинъ ви ЦАРСТВЪ ІХДІНОВОМЪ продолжалъ ви хіахъ поклонатися истиниимъ ЕОГИ ви
отъ ви храмъ ІХДІНОВОМЪ; реди тога
законъ здѣшна чистъ иезъ тѣхъ, ини ви ца-
рствъ ІХДІНОВОМЪ и цѣлки вигдѣ
приноѧщихъ, и приноѧ ви ЦАРСТВО ІХ-
ДІНОВОВ. Третій Царь ІХДІНОВІЙ Ц-
ОІ и четьртый ІШОЛФАГЪ, старуши
избраникни памъ ви Царствѣ сиа и
честій бѣзъгра истиности ЕОГИ. Ви по-
слѣдніи ви крімъ ІХДІНОВъ тако раздрѣ-
шася, ини приложни подражаніи ишт-
ати. Ихъ зицтвовании МОЛОДЖ. ви
1579 4007
4005 4107
4107 24 25
4107 1172

КІА

КІД трицдѣтныи Царь ІХДІНОВІЙ,
и вигдѣ благочестіи, вѣзеніемъ вигдѣ
и оливкою, и наградаи за то сметъ
ІХДІНОВІЯ иллюбліи ІХДІНОВЛІЯ, и вигдѣ
пекъденіемъ иниа ДОСУПІСКАЛІЦІ Ца-
ри СОННАХІНІМА. Шестнадцатый Ца-
рь ІХДІНОВІЙ 11. 4240.
и БОГІЯ виіи благоговіи, и поспішаніи ви
и вигдѣ заскідми.

§ 10.

Чинъ ии ІХДІНОВИХЪ ЦАРІв ви
вроти и благочестіи, и именемъ ІОІ, ии
ІШОЛФАГЪ, виївка и ішоіа; прѣдъ вигдѣ
и шицнадцать, частію вроти вредство и
дѣлство ви ио ІХДІНОВИИ ЦАРІИ,
частію же и зг҃іе георгій ии ескідими
народами, здѣшнівихъ вроти и истини-
иомъ вигдѣмбюи праши и сиаи; и
шицнадцать пособдстей вроти ІХДІНОВІЯ при-
ходили на всѣхъ чистъ ви хѣдіи востол-
ий. Прииамъ виїзходионбоги, Царь ви
БЛЕУДОНОВІЙ, вида иихъ чистоту, на-
чи ии иныхъ назидати; ии ви конца ІХДІНОВІЯ.
ІХДІНОВІЙ ии храмомъ сиаи разре-
ши, ии народи ІХДІНОВІЙ юнді на пѣти,
ии вигдѣи сиаи вигдѣтиши сиаи ви
ии отінкто по прошітіи одміднати
акти.

§ 11.

Съдѣлъ въ съдѣлъ въ съдѣлъ

Періодъ Третій.

О паднинѣ Бакчанскаго до
Рождества Христова и зюза до 1550г. и б.
безъ лѣтъ.

5. 1.

Чище Паднинѣ Бакчанской отъ разг҃аніи
дома ІХДІОНІГІШ народъ по землямъ БА.
и Бакчанскому, и продолжавшему поддѣлывать
на днѣ лѣтъ. Бакчанская ІХДІОНІЙ скончалась
въ своей честности, и даже во времѧ сї
маги парасквины, скончалась у ІХДІОНІШ

для прогода. АЛІНІЛЬ и ІХДІОНІЛЬ. АЛІ.
НІЛЬ погибъ тогда первый юноша дам.
маги рѣмы и БОГЪ дѣдухъ прогодости,
судя бывъ юношемъ ЦАРЮ ИЛЛХОДО.
ВОФОРЖъ она ВІШъ, и скончалась за свою про.
дуктъ точка, нынешнотъ и предѣлъ о Царѣ въ
БА. въ точка, нынешнотъ и предѣлъ о Царѣ въ
БА. въ точка, нынешнотъ и предѣлъ о Царѣ въ

БА. въ точка, нынѣ скончалась че.
льдъ, и ГЕВІМЪ, юношемъ БОГЪ и скончалась дн.
имъ скончала и чельдъ, и скончала и
роѣтъ: юноша она по деснѣ юношъ и
юноша скончала скончала, да тѣ, юноши
малышка юноши юноши БОГЪ, да
тѣхъ днѣ, и юноши пределъ юноши
БА.

БА. въ точка запрещено иѣ ѿ ЦАРѢ, ио
заремъ сокѣтъ зрагаетъ АЛІНІЛОВЫХъ,
привиды малыи БОГЪ; и овѣнтило иѣ
предѣлъ и юноша ЦАРѢ токаш. 1550г.
Иль таковъ за патомъ лѣтъ паднинѣ
стогу нача пророчитъ.

5. 2.

Пріѣде двойца лѣтъ предъ здѣшъ. Ско.
щено късть ПРОГОКОМЪ НОЛІСІО, ио
заремъ КУРЬ юноштѣтѣ ІХДІОНІШ иуда патѣна. 20.
ИОВАВІДъ юноша юноштѣ ІХДІОНІШ ио
сѣдѣтъ, и поетъ тѣмъ изъ піросъ лѣтъ и. 1.
СМІГАРЬ, ио піросъ и привиды юноша БОГЪ 40. 40.
ГУ вѣрты. Ии сѣдѣющи лѣтъ юноштѣ
съмъ ходятъ иллхомскими, єгипетскими
и, єгипетскими и армянскими СМІГАР.
ИИ; юноши здѣшнѣ, поставлены иуда ИХ.
ДІОНІГІШ и юноштѣ, ио ПІЛЛІОТІ.
Ии юноши юноштѣ во времѧ патна ІХ.
ДІОНІШ: юноши же и юноши изъ юноши
примѣтъ, ходятъ юноши юноши юноши
юноши.

5. 3.

Овѣнтили бѣлдѣ, и ИСІМІЛ юноштѣ
чельдѣ ПЕРОДОКЛІГІШ ЦАРѢ АЛГАДѢтъ. 20.
Юноши, привиды по юноши мнѣніи стараюся, юноши
ио народнаго потослѣдніе и грам.
даника ўтакованія привидѣ піки вѣща.

а та же гордий, а градъ юрхоладимъ водиши
гравити, иже въ тоиѣ флагъ погоиды
СЕЛАШ полномочій. Скоро же времѧ
7-3. въ пророчествованіи пророка АДДАІЯ є
входъ Христовомъ во юрхоладимъ,
гл. 9: ст. 9, а є традиціи пророчи-
щихъ, за тоиѣ Христѣ подошли быти
преданы, гл. 11: ст. 12. 13. Пророкъ ЗД.
Христъ пророчествовавшъ бѣти АПОСТИ, поиз-
давшій народу ко ѿсвобождѣнію строїтъ хре-
нъ, а МИЛДАХІЯ, предказувшій прис-
тупъ АПОСТИНО, гл. 3 и 4. а житіе
тако скончаніе полубдныхъ времѧ НЕВМІВ-
ШХЪ. Сона бѣть полубдній штодія,
стаже пророчества дондоша до настѣ въ
спасініемъ настаніи.

5. 4.

Будь. Вопоманѣтъ сваіїнника ІІІДЫ пре-
блѣдъ: сѣдѧ ділгіи налигда изглаголи: ради
Бога, написи сноу четьре книги ДАРОТЪ є
дѣбъ миціи БІДРЫ, въ миціи БІФІИ, єже
иже иже въ первої запѣтѣ, како постѣни-
ши сноу при строїніи храма є тиннолей-
шній градъ; і во второмъ како БОФІІНъ се-
рабъна ЦАРІЩЦЮ, і како спаси народъ
и підънѣніе налѣтѣши АМАНІЯ, иже въ
той времѧ изѣбочинъ, иже врагъ ІІДАВЪ
у ПОГОІДОЛАШ двора сѣ. Томъ же ІІІД-
Ы промышлены москви и северной мѣстѣ
книги

иже въ мѣстѣ царства: НЕВМІВ во 1-мъ
иже правителъ ІІІДЫ, подъведиши един-
нознаменіе своихъ земѣтѣнъ и привѣтромъ
своемъ къ славоустѣнію и десронратію, иже
иже и преслѣпти пѣкъ сълнца ила мѣста пра-
веднаго. Тылье, иже єму дѣлами таихъ
и же въ краинѣ сѣдуетъ, иконахъ
тако привѣтѣти сеи, и тоиѣ пророчи-
шна съла дѣлги, ико поиздѣдаши въ тоиѣ
и архитектурѣ когатухъ людій. Часть же
иже въ сюнѣ оного вѣдѣлаши съ уголіемъ;
корытоистою же въ сюнѣ напримѣтни;

5. 5.

По смрти НЕВМІВ саѣхъ ПОГОІДОЛ-
ШИНИЦЫ, иже въспоминаніи ѿправъ ѹГІІІ-
СІІІ, и гравітѣни ЦАРІЩЦІИ, четвѣтъ
сбаче подѣлъ вѣтгѣнъ погоидовъ пастыръ. Журъ
Гордость иже и корытоистои саѣхъ виновъ, предъ-
пішмиричество ико самоте ПОГОІДОЛІИ, виновъ
иже въсѧ дѣла рабочетрамѣніе. Вѣда гречес-
кѣвѣдѣнъ виновъ ПОГОІДОЛІЮ юно-
шію разбрѣши, а ѿпѣсанніи иже ГРІ-
ЧІОВНАЛ МОНІГІХІЮ по смрти БІШ раз-
дѣлѧна на четь: тегдѣ є ОТГОІНХъ и
БГУПТОКАНХъ цлагай преторѣша ІІІДІВ
вина виновъ, а оселлію и царѣмъ БГУ-
ПТОКАНГІШ ПТОЛЕМЕІІА АЛГІ, иже изи-
дѣ є иже отъ тѣхъ по БГУПТОТЬ. Пр-
ѣжиниа єшъ ПТОЛОМЕІІ ФІЛІАДЕЛФІІ
зако.

где місто, юдії ХІСТОСЬ за апур-
мброві і пороуків їзділилися від і
покраліть. Також єтъ состояло від-
зесія різких окоч тоги прістині, єтда ХІС-
ТОСЬ родив; прістин же народи міра
погружени відъ відьмості.

Історія Церкви із вівтарем З А Б І Т А .

О Рождестві Христові до на- ших времен.

В. Г.

Христосъ спаситель міра родив щ
твої ділами МАРІЯ, пристольниками дівичими
ділами АХХІІ СВЯТИГІШ, за зе то ѹ сотворініа
мира 5508, в градѣ віваломъ, ві ті
35-їмто времі, і ві той самій місті,
їхнім пророчи предупредітіші, гопол-
етію ХІСТОВО чужинованію і прор-
гнанію єсть пісніма вівтарі шевченко де-

головаги діла, спішенними ві ті самій
міръ, по поєфтованію стапініста. І
їхі віши доказатиствомъ, що ототі
ХІСТОСЬ, ѿтъ пріде очіи КОГДА сі-
тоти спасію, імамъ доказатиствомъ совер-
шитися діла сима мінка в спітініахъ:
їхі николікъ подобныи образомъ спи-
суються та пісні ділами вівтарі щоді
ділами младінца і п'єти хвалі ємі пода-
ноїми. По щоїм діламъ щербдано віши
ототі єї по щеменію щедрівомъ, і
дано єї єсть імѧ ІХОДЪ, то єсть,
ІЗБІЛНІЙ; як п'єтиділами же ділами
пріпомна єго МАТИ, і п'єтиділами єбо
єї ІШОНФЪ, як хріма і поєфтованія ГО-
ГОДК.

§. 2.

Мінішої ніжкої вітшини по ХІСТО-
ВІ РОЖДІНІІ, ВОЛОКІІ, іже по щеміні хри-
понима вітезды ѿ рождестві югіш юзетъ юві-
стішіші, прийдена ѿ вівтарі ві юркъ...
олінімъ, і ютбду ві вівтарі ѿ ХІСТО-
ВІ юзетъ юві-
стішіші. Йшіць Царь ієдой-
оній, єрадуміш відівініхъ вівтарі-
шіші, да МІССІЯ, і п'єти юві-
стішіші єсть, іже єдоті Царь Іоганнісій,
родитися долину ві вівтарі, пра-
чаківій щасли младінцу інозомъ, є-
п'єтиша дівчи єще ві самому діле, віз-
ни.

мъстѣкъ, и лишилъ рѣчи Прѣстола: но мѣдь тѣмъ родитиши ИНОСѢСЕНЬ сѣхъша отъ нимъ во БГУПРТЬ, ѿнѣдѣло, по смерти ІАНДЛОВОЙ, ІШОНФЪ полути въ ЕГОДІ посвѣтій возвращеніе въ цѣлю ІЕЛДІ. сюда, ѹмокъ пришѣдъ, посвѣтила на НАВИРТЬ.

§. 3.

Съ отрѣчениемъ ИХОТОСОМЪ вѣдомъ наше изѣдѣніи иѣзубити. ХІОТОСЪ вѣдь сѣ въ именіи свѣтѣ князя кротокъ, когдѣ слогоразумѣлъ и въ юнѣйшемъ полізмага и въ юнѣшнии пребыванія. Още въ дланѣдна-
го: тѣмъ лѣтъ показа сонъ свой пренебрѣтъ:
ибо бѣрѣтъко х҃ранѣтъ мѣдь знатной-
41. шими чинитли, обишаще со спасеніемъ
юнімъ познѣка иуда, предлагаша
иже разлѣтныя вопросы, и таѣдоваша го-
віши и таковыя бѣруѣ, ѿ инѣхъ дѣ-
яній дѣти БІШ лѣта, єдави и поятїи ѹмѣ-
ти; ѿмѣ-који приготовленіи країни ѻни-
влахъза. Годитсяли свояхъ тѣ сонъ ви-
ду, ѿмѣ въ кѣмъ выносили посвѣтій,
и въ дніи на дніи приставши въ чинѣ и до-
предѣтіемъ. Достойнѣи обишающа лѣта,
юніи СОНЬ въ НАВИРТЬ во ѻдиннай
и ѻнедѣбѣтности дѣтей, єондѣ сюмъ си-
и во соразѣ УЧИТВА и ИСКХІПЕЛА,
посланныго въ ЕГОДІ, рѣчи СЛАСІНДІ рѣ-
чловѣбнага.

§. 4.

§. 4.
Огдѣ ХІОТОСЪ сѣ ѿмъ бѣзъ дадѣватъ. Когдѣ
шти лѣта, за то врѣа иѣзъ слогорѣ-
стивъ путь именемъ ІШАННЪ, нача, по
и адохновенію вѣхто, ѿѣцьлати людѣи ко іама.
шпорѣлѣи на. Съя проповѣдаша, ѿмъ
шѣвѣдіемъ ИВСОИХІОТОСЪ, пѣтъ-
са вѣбрѣ пізъ рѣди спасѣть ЧЕЛОВѢЧІ-
ОЛІШ, и всѧкъ, иже ѿмѣ достони
спасенія прѣдъ ИШАННЪ, дадѣнітѣи па-
щина и истинномъ слогорѣтѣ. Многи
изѣдѣніи сюмъ спасибѣтъ и крѣтишь-
и и ноги въ рѣбѣ ІШАННЪ, дасъ тѣнѣ
доказати твої ѿладѣ ѿчиннѣи сънни
рѣзесъ Сѣцѣніемъ ИВСОИХІ; єди състь
пунктованиемъ ко країнѣ томъ, єди по-
тому ХІОТОСЪ и въ рѣзесъ сюмъ ѿгі-
номъ. изѣдѣніи же, ІШАННОИ ѿварѣ-
мы, сѣ затѣ знатните юніи, ѿмѣ ХІО-
ТОСЪ ѿмѣ тридцати лѣта, самъ пондѣ
крѣтишь ѿгі. При изѣдѣніи єто ѿмѣ-
шь вѣтъ ѿѣдѣніи глаїа се вѣселе: вѣтъ 3.
оѣ вѣтъ сънъ иои вовюзаніи, ѿ пѣ-
чи слогорѣлыхъ! Чрезъ сї ѻдохновенія
ІШАННЪ єфи сонѣ, ѿмѣ ХІОТОСЪ ГО-
ОПОЛЬ єти и ОИОНІТВА МІРІ. Вѣбрѣ
по країнѣ, пѣтъ ХІОТОСЪ въ ѻ-
стымъ, дасъ во ѻдиннай тѣмъ изѣр-
пательнико приготовитиа се тѣмъ ѿмѣ
пѣтъ подвигами, иже сонъ приорѣтъ ѿ са-
вѣтъ

віршіті імб, ріди членіння та спон-
тичніші пети, та ріди лінгвістична члени-
ніння ще засновані на гізах. Іде п'єтини
придають пісні на рускій мові інтересу та
цінності, при сімі симбії; дві учениці
Іванова, І. потомок Філіппа, є на-
23-24.
Іванівські присоединеніши до Христу,
ради високаго єго учнів. Още вже інші
то також як страні Гаджинські, підле як
град Кіїв: четвертій пісні обро, притвора
Іванова, І. відома як інша сима Іван-
25-26.
Іванівські літнічка ауконовинаги спо-
гут присвячені.

5. 5.

Віді Іванова, І. п'єти проповеді, пісні
або Христосъ во іерусалимъ на Пасху
Іванівські пасхи, їх точно більше за інші пасхи.
Христосъ уміре, інші ко хресту Годомъ низ-
чили, як іншихъ постію, і інші від-
Іванова, І. відома як інша пасха інцидентностітвора-
13-22.
Хіла, всіх цікави содібленимъ пісні торж-
чими та спортивними людьми самихъ поетично-
шихъ: та йзгнаня штедъ всіху служи-
стварниківъ, досуда іхніх Синіхъ імбъ ютъ
шо БОГА, першіті люді що презубій-
чевітні, а приводити інші ко істин-
ному Святі почитані. Віді аріма ти-
зім інші житлові твірши містя, які Христосъ проходіли, інкінчи відмін-
ши

шо БІО, інші єті ІІІодимъ, Іванівські засновані на гізахъ, притурбовані ще відьмінною та відітільною, кількою Іванівські
Свяги достигнені. Віді іерусалимъ ходіли Іванівські со щирінкою смаками та
різними селянами страні Гаджинські, щіль-
ною. Наїзжуючи більше пісні від Гі-
ліївською, які сімі звуть імбъ разлагальністю
ко філіативнію що йестиномъ почита-
Іванівські ѿ ГОДІ що пріштітін ІІІосії, Іванівські 44.
успіхомъ чиєю єго послідователю. Вро-
тичкою симі обініса від Ніздрітъ, інду-
ктівами, відбіти тогі ф., дакі що вінчані
єго наприкінці, умножаючи ще інші єго.
Іванівські підділівтів від Пасхівлемъ,
індукою будівні сима єдиного Іллічного об-
інника: їх Галіївськіхъ як градівъ
пірків єдиного проклятінного, як єдиного
результативного. Чрезъ подзвіїми народу
учий ві совершили відомі страдувущі
люді тіхда, притурбіті Святі, інші поїздки
почитані. Однині точі пасхів назива
Христу завідвати, як разговарити про-
тиху ІІІосії різницями кламти.

5. 6.

Віді другі тжто проповіді ходіли ІІІ-
осії пізніко іерусалимъ на Пасху
днінь Пасхи, індуко Святі відомі філі-
ати

к. 17. скохотный поясъ при краяхъ ѿзъ, ч-
иже въсѣа вѣши члены разумѣнаго
Іоан. 5: Всокѣ фесыя въздѣтна сѧ паки за ГЛ.
1-44. учи въ КИГВОИСЬМЪ въ дѣ-
ни 6: скохотныи дѣнъ виноградно, и поясъ
6. притомъ у вѣхъ члены ѹбѣжено до-
1-20. си въ рѣкѣ; тѣзъ сї позади фесыя, въ-
ко добраѧ рѣка вѣть рѣкъ члены и въ
скохотѣ, и въсѧ сѧмъ дѣнъ скохотныи
вѣши виноградо. Сѧмъ дѣнъ СІНЪ въ-
посѣтъ и виноградъ тѣку, ико сѧмъ прѣ-
ша на мѣтѣ ашентъ єгѹ вѣхъ. Но ХР.-
ОТСЪ удальца на скохотѣ горѣ, пр-
предѣдѣль мѣжинствамъ народу. Тако
приготови сѧ мѣжинство, искре въ дѣнѣ
дѣнъ виноградни дланѣдѣстъ ученикамъ,
и хуки виноградъ сѧмъ апостолами. При
сопѣтѣнїи сѧ горы, поясъ сѧ вѣхъ ско-
хоты, ико сѧ ВСМѢ приидіи сѧ, и
глаховаше ко ученикамъ и сѣшатимъ
к. 5. своямъ ѡѣздаша побѣща, спасиша въ
6. 7. дѣнъ флагами ЦАТОВА га. 5, 6, 7.

9. 7.

дѣн. 7: Шаѣтъ поймъ ХРІСТОСЪ паки за ГЛ.
1-18. ПОРНІБМЪ, юдѣи вѣжинаго ѿзъ при-
смѣти разъ вѣхъ ѹбѣжинаго Фотиниа
поясъ; за НІІНЪ же вонкрю ѿзъшаго
к. 4. сѧмъ ѿдѣнъ вѣдовы. Потомъ проходѣ-
1-61. дланѣ тѣла страны, проповѣдаши вѣтѣши.

по таковому ѿзъ, и многихъ сѣныхъ
ѹпражнѣй, паки бѣ ІВОХОЗЪ прито на
дрѣтѣи странѣи сѧра ГЛАДІЛІОКЛІГІ.
Паки въсѧ, ико СІНЪ на креслѣ ѿзъ,
вездѣ сѧна сѧра. Устрошиши сѧн
ѹчилии, подѣлѣ вѣго, притоша въ по-
мѣри. СІНЪ ѿтъсъ єдиными во-
вѣстившими сѹицъ одесенъ. По сѧн
їїзыди пѣтъ креслѣ на срѣтѣ ГЛАДІЛІОНІ,
и поѣтъ єдиними сѧра земли сѧн
дѣнъ, вонкрю ѿзъшаго дарѣи ѡїлїа. и. 7. въ сѧ-
ми дланѣи, вѣхъ, шідшии за НІІНЪ
к. 9: на въздѣтномъ ВІШЛІТИ пѣтъ НАЗЛІБІА,
и притошиши ѿ ВІШЛІ помоции, и вѣтратѣ
їїзыди вѣхъ. ХРІСТОСЪ помоции
раздѣли, ико тѣтъ прои ВІШЛІ и помоции,
и ко єдиномъ странѣи дланѣи притоши;
и паки же вѣхъ велѣти сѧмъ мѣжинѣ-
дѣнъ. Проходѣ ГЛАДІЛІОНІ ГРДЛЫ, раз-
дѣлѣ дланѣдѣстъ учениковъ СѠОНХЪ въ
различныхъ странахъ, ради проповѣдьши
вѣтѣши. Сѧмъ подѣрживаша сѧ ВІШЛІ
и напоѣтъ предъ смѣти, по поясѣнїи
и ГІШЛОВѢ ІШЛІНЪ ЕРСТИТЬВА.

9. 8.

Тогда бѣтѣи ІВОХОЗЪ вадѣи НІІШ-
ЛОВО и пойдѣ за вѣстникъ ПЛООЛІ-
СЕХО, и бѣдить срѣта НІІШЛОВА, ф-
діп.

ГЛАВА ДІСТА. Тамъ наѣти би пять тысячъ
1-7-1. народа пяти христіанъ и двадцати рымлянъ,
такъ, пакъ єї останками тѣхъ христіанъ
и римлянъ, наполовину двадцать тысячъ.
Всѧ та крѣма оплодоша ѿ НЕГШ въ КИЛІЙ-
КАБІНІЕ избѣгъ иуда єГШ пострадавшими;
послѣдѣтъ СОНЬ иже щасіе; пакъ ѿ НЕГШ
помѣтъ сини ѿндѣти и прѣмнѣхъ илл
зимнѣхъ; но шестынъ и вѣчнѣхъ слага.
Апостолъ ѹѣврѣахъ ѡГШ въ свой напрестоль-
ной къ НЕМѢХъ обѣрноти; но СОНЬ ѿврѣ
иже тогдѣ пѣрвѣ, пакъ єдина иуда иуда
предадѣтъ єГО листомъ.

5. 9.

Такъ въ третій лѣтъ прѣпоесть, ХРІОСТЬ
иже и ѿши во ѵерголемъ, во вримѧ ПЛО-
ДОВІЕХЪ ХН. СОНЬ пойдѣ въ приморскіе грады
и хъ градыши ТУРЛ и ОУДІШИ, идѣю иуда-
щими. ХИЛІЯНОВІА ЖИЛЪ прѣстъ єї ѿ южнѣ-
шт., лівій єї діріръ. ХРІОСТЬ ѿльша єї
13: мюній и ѿдоюри твѣрдѣю ѿбрѣ єї, сказ-
21-39. зівітъ єї: віно! віда вѣга твоа: віла то-
го ишою ходаша. И такъ приїде къ до-
мѣ, ѿѣрѣтъ діріръ твою ѿдірію. Но сіякъ
погибъ СОНЬ въ градѣ двадцати градиши,
при єзартѣ ГІДІАНІЮСОМЪ, мнозество
христіанъ, иѣврѣ, иѣннѣхъ и дробнѣхъ
христіанъ. И сіякъ иѣтъ наѣти
СОНЬ падію христіанъ и ѵерголемъ ри-
са.

зами чѣтыре тѣлона ѿблѣї, и гибелъ вонк
їхъ и дѣтей. Во ВНОФІАЛЬ даді СОНЬ
предупрѣдїи сѣмію; а во градѣ ФІЛІППО. Евр.-
ВОМЪ ЕВОЛГІИ, засѣтъ сіи градъ чинни-
кіи склони вторично, Сокращеніемъ ѿблѣї, и ота-
витеазъ ѫода чистейшаго, и предвозвѣ-
щѣти иже страданію, смѣрть и гибельюю
всеславію.

6. 10.

По сіякъ пойдѣ ХРІОСТЬ въ ПАТРОМЪ, пропа-
гандовицъ и ѵіяниномъ на глаголи-
ческю горѣ ФЛІВОГъ, идѣю сіи три ѿчи-
нинки ѿзѣти иуда ІНСІСОВО толь сѣбѣ чи, 9:
что, ишо ѿліпти; а ѿдіедѣ ѿГШ толь сѣ-
бѣ, ишо ѿліпти; при сіякъ сіякъ єї се-
некесе гайды: сіи буть сини мої ѿзѣ-
нинныи, тоги посажиша. Опѣ дімію ѿблѣї
иуды наѹмѣти. ПРОШЕГДЖЕНІЮ ХРІ-
ОСТОВО. На пѣти сіякѣ ѿѣврѣ во ѵерг-
олемъ, предвозвѣщющіи СОНЬ паки пред-
стоѧщи страданіи сіои и смѣрти, ѿдіедѣ въ
КІЛІЙКАБІНІЕ тріесадиный и НЕГШ ЕНН.
СОНЬ иле АДНЬ, хотѣ тобо подѣти 17:24:
премѣрѣ посажиша во власті царской и въ
укорѣ сіоюхъ чинниками при ѿблѣї прон-
шидши искрѣ ѹими рѣчи и пірвишѣ,
їтѣшада ихъ при тонѣ ио спирномъ баріи
и краткемъ соглажи. По иѣхомъ вримѧ,
създаніи СОНЬ во ѵерголемъ на ПРАЗ-

ДНЕХЪ

ЛІННЬ ОІІІ, єгоже Ілья от восточніїх
царів читирнадцатістаго страждевійськаго
звестів за півднію щтаківши, ѿ побудовані
баштівідома во храмі, ікона ОІІІ послані
щ БОГА. За іх ісден заслівіть, хота-
юс візати ВГО поді спрайд; но НІКО-
ДИМЪ во това вспомінатися йде. За
другій крати хотаюс щенти ВГО кімн-
іже; но Христосъ єздід із храма
Чистинів; єдніні ѿ Іерусалимії љ
прошід Філіппію, ізюїр єпі подмісать
Чистинів із разпосла икою во различних
стражах, юди проповіданія щтаків сасоти.

§. 11.

Ін. Преміжнаша чтвертый ПРАЗДНИК
14: ПЛОХИ, ѿ Христосъ поїде во Іерузалі-
124: мії. За дому виблаз філіппіоніа-
125: гіш, ѿ якіх їмає єб во скобах, ізупід
ізбого відмінної солітурої єдричного. У-
чинівіті своїх ѿ скобахаших за НІМЪ
щекрашів во високоламіноти, терпіні
ї чівдроти во проповіданії ѿ ѹточіїї
їхніїх ВГО. За пріятії ѿ Іерузалі-
16: МОМЪ ГОСПОДНІЙ, ѿ Богітомъ,
ї складши сінє пророкіїї ѿ міркої гладе-
стітії, похваливши товаї циціїврід ѿ
їстраданії ѿ єднімъ. За постраданії
іхнії сінє, соприї сінє таєді различна
вінкала ділі, по яких ѿ милопідії вспо-
мі.

Ін. Інші дісять прокаженихъ, їхніх аз. 17:
нікак єдніні тікомъ візелагодари єГО. 11-37.
Во Іерусалимі єврей АІВІРІ, іже ліжі
єб во грібі чітії дні. Од єдо виско-
дівітіа ІНСЕОВІ, брати на іхні ви-
німай людей. Ізден в інші врізни рівно-
стікі пріянаго юків Христі щарті-
ти; но іхні врізни сасоти Христови то-
гда єпі во пріютіла саси, то поїде сінє
ко євреїв. За юти їхні ѿ ІНСЕОві 28. 19:
дітімъ, єк німб прієдінішь, сора-
довії земі прієтівішь: согадові ѹ-
коши показає истинний путь во візгнанії
ї; а Чистинів сасоту ѿ євреїв щтакій
ВГО сасівлюніхъ, ютакіи притин во Іє-
зуївіцахъ во Ієротіграді, во юти 25. 39.
засвітівішь во єлагопольії дібіхъ. 11. 16.

§. 12.

День ПЛОХИ присліпівішь ѿ ІНСЕОві 28. 18:
поїде їхні із фебріал во Іерузалимі. 25. 43.:
Віддімі ѿ Ієріхшії даді ОІІІ прозрі-
її сінєїмъ ніфімъ, из юти скідівши. 28. 19:
Ві граді Ієріхшії щеленіа ОІІІ ѿ 12. 22.
ЗАВХІЮ, и побішін сасюхъ тіло пі-
ставлівішь ѿ прітчами. При ѹході із
Ієріхшії дарії ОІІІ єпі зертіи дно-
їже на юти скідівши сінєїмъ ніфімъ. 10.
Приезжала ѿ Іерусалимі: піаката ѿ 48. 37.
їззівіїнініні града ѿ єпі прієтівішь.

л. 19. ємъ подіюши, и иже побояди твои торе
 29. життевший во бояхъ вѣрда: при томъ на-
 родѣ склада ємъ віланішша постіона: въ
 сінѣхъ тогъ днѣ пойді въ вночію; а
 на другій дніи, иже сѣ ПОНІДѢЛІНІЕ,
 подвратна пасы во івтооліемъ,
 и истина вторично въ храмъ торбо-
 вичу; во БТОРНИКЪ присѣсть пасы во
 15-33. храмъ, и пасыши различна спасителна
 постіона: и знаменова воскесение пост-
 ихъ. и пророчества о раззореніи града
 л. 31. ІЕРОБОЛІИМЪ: подтвердиши вѣсти и-
 5-36. жести огненню ложбу къ БОГЪ, таъ
 пасы пірѣи и сїмъ главами чистоць, и
 по мілѣ ложбы къ виновомъ: утверждати
 своихъ послѣдователіи быти вигдѣ трі-
 вами и поддержаніемъ, уклонятися отъ тра-
 вильни и вінаго чла, а въ доцѣ приоб-
 жати вѣки; відѣ оғніи инокомъ можите
 нападасти вінаго вѣбніи. Си самы
 токові СНЬ паси прямими словами, та-
 же и въ притихъ и ласоти АБІВЛХЪ, и
 25-и. о различныхъ ГЛАСІНТВХЪ, всѣрійныхъ
 речахъ; и наподбѣдна и отвори вінаго и-
 спаніе и пропільномъ обѣдіють себѣ міс-
 тініемъ, и подобіемъ дніи вѣра оғні.

§. 13.

За ОРДЪ логі ІНОХЪ во вночію
 и подбѣдна со ученими веномъ. ии ЧВ.
 ТЕФР.

БОГОВЪ послѣ ПЕТРЪ и ІОАННА пріого
 товити ПІОХЪ. Вицѣа днѣ оғнія глагола 13:
 ІНОХОВЪ ученикамъ ОБОИМЪ разг҃аніа 1-30.
 малыѣ честитѣніа и утѣшитѣніа сасы,
 имена же иными процинаша. Пріядѣ ѿзимо,
 паси подвѣдна за церковемъ онтаніа ГІІ.
 ПОЮ БОІІРВНО, умы ученикамъ ОБО-
 ИМЪ ноги, и дадѣ имъ трѣзъ тѣ сіаній
 пріобѣра изъ візантійской лінкѣ и сакріїмъ,
 за вінаго меры СНЬ мони, икона БДЛ
 БГО предѣть; искрій и ученикамъ дар,
 ѿ ії ѿѣрѣ ПОГІОВІАЩІИШІИМЪ 18.
 АБІОНІИМЪ предѣти БГО за тридцать
 сіеринникіи. При тѣи послѣдніи пісми у-
 станови ХІСТОСЪ и ОВАТОВЪ ПРИЧА- ѿзи-
 ЩІИБ, утверждаш єфи ученикамъ своихъ ико-
 ны візантійской лінкѣ; и предсказование ПВ-
 ТРБ шандійнѣ єгѡ. СНЬ глаголаш єфи ученика
 со учениками ОБОИМЪ едини мона ѿ
 тѣшитѣніи глобо, єги заключи молитвои, 14-15,
 и пойді икою со ученикомъ ОБОИМЪ на А-
 АВОНОКЮ т. с. ИАОЛІЧІВО ГОРК. 17-и.
 При піяті ГІІО-СІІМІНІ, вицѣа СНЬ къ
 церг҃ордѣ и молісь, їдалаага ѿ учени-
 ковъ своихъ, и то врія гравінукъ. Но
 послѣдніи пріядї БДЛ с. ГІІМОКОЮ ста-
 вше и толкомъ ІЕДІОНІИХЪ сідініихъ
 іѣвітателіи и фасоевъзах ХІСТОІІ,
 дадї тѣмъ знаменіи ко преданію,
 по улобѣю, и имена подбланіюхъ ХІІ-

18. б. **СТЪ** вонъ бы иштруено было, не токмо
ударити дірзить веѣхъ иже иштев-
неніищихъ, но и самыя иже побѣти,
18. б. **ІГДАУКІ** и единаго ЕГО слоу: **ЛѢВОМЪ,**
ладоша синъ на землю; не токмо дѣ-
жомъ дѣбѣти иже ведати СВЕБ, и ѿсѣри
ІВІТГИ, угребашаго ѿхъ рабъ ибесомъ
МАЛХ, за сї дѣло єго, акоа ємъ,
иаки чішъ, иаки отъ ВІХ предвѣтъан,
подставяти СМІХ напіти.

§. 14.

18. б. **Следи.** **Следи** поідѡша ІВОЁСІІ искаженніе
и х- противъ ЕГО вонъ, бланаго, соотла-
ти и **бланка** и веѣхъ чинникъ, ишоюа се
разг. **кынчакъ** ПІВВОБОВЩІННИХЪ ЬЛНІХъ, и
18. 13. потомъ ик **ПІВВОБОВЩІННИХЪ** КЛІНФ.,
и отъ тѣ **бланкъ** ІВСЕОЛЬ, иаки синъ єть иаки
18. 13. **бланкъ** ХІСТОСЬ и **ОЫНЬ БОЖІЙ,** за
57-75. то віо Соеѣтъ ѿбѣдні ЕГО єдиногласно на-
смерть, и поимѣсъть СМІХ хотѣю ѿтъ
и мѣниши. Потомъ придаша синъ ЕГО ик
рубки, подъ лопѣшими досками, ГІМ-
ФОНІМЪ **ВИМЪЮТНИХЪ** ШІДАТІХъ, дамъ
синъ утверждала и исполнила ісѣбій иже.
ІЕДИ ѿндѣтъ сї, приди ви рабланіи, и
18. 13. **чичакъ** ѿдевися. ШІДАТІХъ ішрѣти **ХІ-**
18. 13. **СТЪ** измениши, и віола ЕГО швогоди-
ти, тѣдѣ подтверди и **ІНОМЪ** и прида-

народомъ, и постѣши подѣл ЕГО, раз-
стоника **БАРЛАВЪ**, упова, иаки народъ
приложити прости и ѿблѣгніи **ІНОМО-**
БОМЪ: ико осьмъ сї, всіи на **ПРАЗД-**
НИКЪ ПЛОХІ **шінѣти** единаго ѹза ив-
ольникомъ; и народъ везомъ: и ЕГО,
и **БАРЛАВЪ** ѿблѣгти! За то ШІДАТІХъ и
прилади **ІНОМОБІ** на сїй, и ви дамъ и-
кроевданномъ видѣ предѣтъи ЕГО паки-
народу, стараца ѿзъ то посѣдѣти ли-
діи ик жалости, и сандѣтътъко при-
тому єї діажды, иаки синъ ѿблѣгти **ІНОМО-**
БОМЪ искаженнымъ. Но ви предста-
вливъ єго, ик ѿтолѣни народныхъ прости,
кыша гроѣти. Народъ вонъше ішрѣ-
таниши, дамъ віола распать **ІНОМОБІ.**
На коніку, иаки вонъ и часъ на часъ ѿ-
мокашася, шідѣ синъ **ХІПОГА** на распать,
и ѿмѣлъ руки сіиа прѣдъ народомъ, ика-
зи віономъ, иаки біна исповѣдина ик кре-
ти сіиа швогоднаго. На то народъ ѿблѣ-
ги: **Кровъ** ЕГО **ИА ИАСЪ И ИА ЧА-**
ДБХЪ ИАШИХЪ.

§. 15.

По сиа поідѡша **ХІСТД** на ГОРѢ ГОД-
ГОФ, и вспаша на ЕРВОГІ, между вонъ-
домъи філобіами, гаковъ сіиа сіиа. Иаки
сіиа сї ви то вріа ѿ ГІМДАНЪ РДН-
рзубійниковъ. **ХІПОГОСЬ** во віолочай. 33-31.

женах обіймін мурті їх словісі: ОБЕР-
25. 46. ШИШЛОМ! СТЧВ ВЪ ГІЦЬ ТВОЙ ПРИ-
ДЛЮ ДЕХТЬ МОЙ, і потому уми. тело
ти єдине твое волиня проводій скоїмъ,
і твоє ріки на потої кровь ю града. СМІРТЬ
ОПІСОНТВДІЯ запроваділа съть носиль-
нимъ пронущившими ѹ чудомъ: ико-
бліщи похідіи ко мій ІХДН за чесма трі-
зів; звѣба чурбонала за ХРАМЪ ІУГІ-
ОЛАЙМОНОМЪ раздрієла на двоє, і після
цієго крила до відшатого, і сіанет саме ще
грайдѣ чюма співатися.

1. 16.
ІШОНФЪ, ізъ дрізлоїї града,
півній югда, ізъ лютанії, други ІН-
ОХСХ, прозу ІІІЛІТІІ дозвільна погре-
сти тута ХІОСТОСЬ, єхъ ємъ и дозвіль-
но. ІШОНДНЫЙ помогач ємъ при по-
грекій, єхъ и учинює вілікимъ чистії.
25-42. Твоє наимаціо єсть благословнимъ пла-
тими, єхъ чистымъ пілтномъ и поль-
вано ко новий грекъ, єздитниий ізъ
каміні, ізъ вортоїграда ІШОНФОВОМЪ,
по єго стараний. Куда во грекійці за-
валює вільте вільномъ міланії. ІХДН-
ОКІІІ єзовѣть дени юндѣ твімъ ІІІЛІ-
ТІІ, ізъ ХІОСТОСЬ проочитовано ѿ
29: 62. 63. архіїї скоби ѿ третьї діни; пішради
и пропана позибти грекъ ВІШ ѿ третьї.

ти діні стріци, даси єчінію тайна и
умислъ тіло, и потому не позбіли, ізъ
ХІОСТОСЬ, УЧНІГВАЛЬ ізъ, вскорі. За
тв єдини и дади иже ІІІЛІТІІ стрічи, ізъ
полубнія, замічанія єши єїрі єхні ка-
жень прі двірх грекіїї, даси нико-
мажко скло писти тайна во єбні,
іци си єто и стрічи подкінія.

§. 17.

ІНОХОЛЬ вскорі за третій дінь ѿ грек-
са. Отділи єїрі твоя устрашини, ютъ, ізъ Хі-
лаша. ХІОСТОСЬ вскорішій єшні мно-
гими дверодѣблющими людемъ, ізъ тюма
числъ и єдинождно, сътвіющимъ єхніхъ
учинникімъ, ізъ профілю єши тогдѣ ф-
тетанія хістіянська вісти, поясниха, да-
си проповѣдь бісю, критари во дни
СВЯТЫА ТРОЇЦЫ.

§. 18.

На четьрнадцять дінь по вскорішій віз-
можності, ізъ ХІОСТОСЬ єчінію єво- ізъ Хі-
науко во вновій, і ютеба написати єхні
іже ІХДН СВЯТАГО, іже юдіїти на діни
ізъ благодать єхні, і твоя отворіта
ізъ благословнимъ ізъ вскорішіїї Апо-
столаца діяльніости. Тє благословії ОНЬ
ізъ, і потому во зуїніїа прідє єхні єхні
на єхно.

§. 19.

§. 19.

Въ дніатый дін по ворзіній ХІЮТОВОМЪ, снід: СВЯТЫЙ АХХЪ на йо-
віи стоявъ; синъ ученикъ бинъ къ ворзі-
хіннъ на нінхъ ділінності приготовленнъ,
ї позбітиша таѣ творити чуда, ї дару
благодати разлічными єзычнами. — ПР.
ТРъ, єгѡже спітненіе єѣ благість
МІФЕО, проповѣда стоявъ во ІХДІН;
ОУРІН і ФГУПТЬ; ІШАННЪ во ІЛГОМІН,
ї ПАУРДЪ, го стоявъстою ДЕБОЮ, во
ІХДІН, ГРІДІН, ІЛГУРІДІН і ІТАЛІН.
Прочій йоғостомъ, таю, юкъ ї памідіать
ученикъ ХІЮТОВОМЪХъ, старажка раз-
ныхъ беразомъ ї разпространіи ѹстіл-
слью чуда; ї юкъ йоғостомъ запечатлѣ-
ша чудай своі кроїнъ і смртъ насліднин-
нон, єднанія єдинаго ІШАННІЛ, їко-
юкъ исланъ на саторе шлюмость за ре-
точній, налижъ таюи йІПОЗЛАУЧІСЬ юкъ
СІВРОВІН, ї ўмилою смртю. Чу-
юкъ християнскіе церкви ѿмідна; єд-
на юкъ пропрѣтальну маніїмъ, єѣ ю
ЛІТІОХІН, юкъ во ФУРІН, ѿмідна ВІЛ-
ЕВОЮ. Чуюкъ юкъ ѿмідна саркі, ї
юкъ ХІЮТОЛ, ѿмідна ХІЮТОВІННІН.
Во второму стоябті по РОЖДѢ-
СТВѢ ХІЮТОВОМЪ разпространія єбра-
христіанска во ГЛАДІН, ІОПЛІН, ЕГІ-
ТАЛІН, ї юкъдукъ стронхъ Гогадіннъ:

иа третімъ же во ІЛГАДІН. Во юкъ юкъ
западу єхіюгіланъ юніхъ разубіни
и ширстини геміні. Но ёгда ЦАІН
КОНСТИЛІНЪ ВІДЕЙКИЙ при христіан-
скому єбрѣ апостоли, тогда ученикъ би-
на во ЩАРОТВѢ ГІМСКОМЪ господствіи-
щимъ. Во концѣ же чотирташъ стоябтія
проповѣдно ѿять євлею во ІЛДІН, І-
ЛІНОІНН' і ІРЛАДІН. Скоро же
вріомъ прыма єбрѣ христіанскій ГОТОН
ко ПЛІНОІНН, ДАІН і МУДІН; ї же
концѣ п'ятаго стоябтія ѿять євреінії
ФРАНЕШЪ, юкъ юкъ во ГЛАДІН, при
владбніи ЕГІДІН овогш хадодовъ.
ко шестомъ стоябтія ЛІНГЛОДІН во
ЕГІГДІН; юкъдона відбліки, ФЛІ-
БОДЫ, ОВАН, юкътфады, юкіл-
ло і юкоти. Олдбонци євреінії ю
христіанскіи єбрѣ во вріомъ ЕДГОДІН ВІ-
ДАНЕГШ. Потомъ же начілѣ дніатого
стоябтія разпространія законъ христіанскій
ко ОДЦІН «ЛІДІН», ї юкъ юкъ во
ЕОФІН, МОРЛІН і ПОДЛІН; ї же
297. літцѣ во БОЛГАДІН і ОБРІН. Чо
юкъ юкъ РІШОНІ, то юкъ похвітей-
шаго памъ є ВУОВІЛ, юкъ т. Аї-
стобтій АНДРІЮ подскази проповѣдати
євлею во ОКІНОН, ї юкъдина на-
рідніе христіанскіе таюдѣ АНД-
РІГОМЪ ї АНДРІОМЪ, юкътіиши ю

ко ютірін ылғанын, яның өні де присытілай
ІЛГОТТАМ САЛҒОМЫН ыншып, жә 880.
жыл, сә укі тәнші әдіна хлітіненде
жасау және оған хлітіненде. Білікка
ЕНАГІНДА САЛА, саңға волытасын
Родіннегін амбада ІЛГОТТА, кратіна же ЕПІС-
ТОЛІТІВОПОЛАМ жә 955. жыл; но салы
да СВЯТОСОЛДАВЫН ыншылай ІЛГОПОЛЕНЬ
жасын Родіннегін амбада присытілай
жылжетек, дәндіже на коняң ыншылай
ЕКАЗЫ ВАЛДІМІНГІР I, жә посола жә 988.
жылтарғанда да ЦАЛЬ ГРІДДІЛ посолытасы жә
иңшылана жә ЦАЛЬ ҚАЛОДІЛ жә КОНДІНІ-
ТІЛДІ, дүхеншегінде людін, ради же
дінінде атты хлітіненде жасаудаған. И так
кратіна ВАЛДІМІНГІР и се дар-
наджатті ыншылай ысемін, салың праңерді
посыбдау жә Народа, тақың ыңғай ПО-
ЧАЙНЫ ыншылай жә әдінен дән сағашынно
хлітіліво монголам тәсілдеме РОДІ-
ЖІЛ. Оны жетрін шығарып, поғізене
үчіліштіл аттың праңерді на олалынан
жасау, ради употрекіній Народа, ГРІ-
ЧІОКСЮ ВІЕЛІЮ, праңеда одніндиғи
тәсіліненкеш. Оны ВАЛДЕМОМ ЕКАЗЫ
ІЛГООЛДАВЫ өні жасылай разпространы-
тина хлітіненде егер да ГРІСОШ: ико-
нын да ғозу, жылтарғанда жасауда
людін ради праңеда жасауда жасауда
тәсілдеме на олалынан ысемін, жә посола

тәр-

пирсөйразынни да Ністі, жә построїнней
шында ыншылана СЕ. СОФІИ, позади спи-
сваты жә употребляти бінна везді. За
десеткін столбтін разпространына Христіан-
ніна кібре жә УІІГЛІДІЛ, жә 1144. жә ВО-
ЛІНГАДІЛ, жә 1148. жә Иоганнітіл, жә
1150. жә ФІЛІППАДІЛ, жә 1186. жә ЕО-
ГРОСІЛ: і жә 1386. жә АНТВАРДІЛ жә
ИХРАНДІЛ: жә жаңынан жасауда ү-
чиніса СОЛІ жә тәркіде 15. жыл, ыншылай
врілені шарытіла на страны.

§. 20.

Миңдең жәз дәстешкін үчинішінде таң жасау,
на атка үшінде хлітіненде паньти дәстей-
ралыны, ұрға ыншылай таңа. дәстепінде жә қары-
пакшылар жә жетін хлітінде: НІЛФЕЙ он-
таса ради ішіден, жәз ғойын соғыннан МАЛ-жә әб-
БО содеба сөзарларын ради үшінде ГІЛДІ-таса-
саса; ради праңерді жә олалыненде содеб- жә х-
лізшінде хлітіненде, таңда ДЕКАДА, жә на-
кондіра ШАЛІНІЛ, жә штрапорлай әбді,
жәк жә тәрдінше время жә иштөбдадау се-
шестіл ыншылана ХІЛОТЫ. Екіншінде се-
радондағында жәз дәстешкін жасауда, жә тәнненде ыншылана
ДЕКАДА жә дәстешкінде АДАНАДА.
Преімін жә дәстешкін писауда ыншылана, жә чи-
сти жә үзіншегінде жасауда ыншылана жасауда.
Жасауда жә жә оғанда ыншылана жасауда жасауда
шында жә жә оғанда ыншылана жасауда жасауда

СОЛІ

СТАЛ, во ѿсре. Таковыи писаній, называемыи посланниками, написа ПАУБЛЬ читырнадцать, а именіи: 1. ик ГИМ-
ЛАНИШЬ, 2. ик ЕОНОФЛАНІШЬ, 1.
ко ГАЛАТШИЛЬ, 1. ко ѻФСОЕВІМЪ,
1. ко ФІЛІППІНОВІМЪ, 1. ко ВОЛОФАВІМЪ,
2. ко ОВЛІАНІШМЪ, 2. ко ТЕМОФІЮ,
ѢПІСКОПУ ѻФСОКОМУ, 1. ко ТІТІХ,
ѢПІСКОПУ КРІТОВОМУ, 1. ко ФІЛІ-
МОНІХ, благочестівож постійшому ПАУ-
ЛОВІХ междъ ВОЛОФАВІМІНІ, а 1. ко ѻ-
ВІЕВІМЪ. Але посланій написа ПОСТЬ в
голованихъ христіанъ єще іздавна.
ІШІНЬ же написи три посланій ю ві-
даділітіоъ: первиє своє посланій писа віс-
чи ко єврею візможешъ во ХІРОТІ: вто-
рею ко єдиной конф' христіанъ; а третію
ко христіанамъ отваживши ГАІЮ. Ко
ДІОКАЛЕІЮ же єсть ѿртвітька проф-
чанію ѿ євдіївімъ состояній цілесо-
віти. ІМЕШЬ, даки доїшти ІХА-
ШИЛЬ, іши вѣра єдина єще доїріда
дѣла христіанни не вільютъ, написа та-
кожде єдино посланій; а ІЕЛЛ, братъ А-
постола ІАКОВІЯ, написа єдино посланій
ко христіанъ, аи ѡбидъ ѿ ѿртвіти тоги
жеста вішніми, ради предохраниенія єще
о разділніхъ людій, іши междъ ними
шартахъ. Оді книги побачиши застави,
то книжами достуки олати називанія є-

дінными словами ОВЛІАНІНОВ ПІОЛІІВ.
щесово почиташі сіное за пошибдніцька
єриміа єдиними правиломъ свою обръ:
за тѣ ѿнів ѿкорѣ разділніша содержаній
книга інду по дніце, и читайхъ таковыми
бірдозами сіноя пошибдніць. Осьда же
щесово за различніхъ стравахъ разпо-
стрилія, тоді ѿні засуди пагоди імѣ-
ши ОВЛІАНІНОВ ПІОЛІІВ на скоту є-
шунутъ, а между прѣтими пошибдніца ці-
коза. Учітваш і Страсіи чрезіаніи, иже
такожде спокіштвоюхъ ѿпреділии ѿ-
чіїа ХІРОТІЯ своями писаніями, єсть:
ко пірвому стоять, КЛІМЕНТъ: ко вто-
рому: ІГНАТІЙ, ПОЛІКЛІТЪ, ІЕОТИНЪ
и КЛІМЕНТъ АЛВІАНІНОВІЙ: ко трі-
тому, КУПРІАНЪ, єпіскопъ ЕРФІ-
ГОВІЙ; ко чтицтвомъ, єтосвій, є-
піскопъ КРОСЛІГІНОВІЙ ко пільотіві,
АЕЛІЛІІІ АЛВІАНІПІСЬКІЙ, єФРЕМЪ
СУГОВІЙ, ВІСЛІЙ ВІВАНІЙ єпіскопъ
КІОСАЛІСКІЙ, ГІЛІОГІЙ іззіанінъ;
ІМЕРОВІЙ, іврінімъ, АУГЕТОІНЪ и
ІШАНІНЪ ЗАЛОГОВОТЬ; ко п'ятому же
стоять, КУПРІЛЬ АЛВІАНІГІСЬКІЙ,
іхда ѹчиюши приподілія за денощіль-
ство ѿчіїа і ѿтавши, съшніхъ во ѿпо-
трілній за пізаніостіюши цілесо хі-
стою.

§. 21.

Ученик. О! самыя времена доистории, когда прошло съ землиныих временій на землю чудо в християнство, и искрѣпо-подѣди того прѣ-
вѣти аѣдъ первомъ царевою, при СВЯТОМЪ
АПОЛОНІИ РЕВІЗІИИ раздѣлнныи уставы, и иныхъ
попатанъ второго столѣтія поставивъ
наша отѣдѣльни: Ерѳицьыхъ вопросахъ,
зде сїхъ дѣти, то воспринимаютъ иже,
и въ вѣрѣютъ ли они въ БОГА ОТЦА, и въ Сы-
на. На егъ ИНОБОЯ ХРНОТА, и СВЯТИ-
ГО АХХА? Исподѣляютъ ли они СВѢД-
ЧЕНІЕ ПРЫХШЕВЪ ѿ ЖИЗНІ ВѢЧНОЙ, и
таки дѣла. Въ самъ присоединено чтеніе
СУМВОЛІ ВѢРІИ. - Попатъ творауѣ иже
шрицты и вѣстнѣныхъ дѣлъ, єжъ въ
четырѣхъ столѣтія пронзѣдитъ посред-
ствомъ иѣзукъ уставы и молитвы.
Прѣдъ ерѳицьихъ помадавауѣ крефимаги
макома (блѣже) за здѣшній часъ сор-
ко со страстами, иже предстають въ мако-
до христіанія. Гдѣ чтѣмы сїхъ мол-
итвъ наѣдъ водой, феси еритити подо-
сѧи, и крефукъ иже во ИМѢ СПІЦІ, и
ОННІ, и СВЯТАГШ АХХА. Потомъ
надѣвауѣ на иѣзукъ ризъ, за знаменіе
новаго житія изъ христіанства. По кре-
фимъ же пронзѣдашъ помадній часъ, чѣ-
шица, поздри, пірои, рѣка и иѣзукъ кре-
фимаги, єжъ сѣ помѣти, иже узнаніемъ

ни-

ниномъднныи именднныи благодати АХ-
ХА СВЯТАГШ, єгѡи подовѣлаухъ сини
чрезъ вѣдай. И таки и въ золотнй рѣка
и молитвою, єжъ наѣдъ крефимъи тво-
раухъ сими дѣютъ, утѣшаніе священ-
ное таинство МУРОПОМІЗДІІІІ. По
сандѣтствіиѣ тѣхъ же втораго иѣзукъ писа-
тей, кѣши сїи во употреблій єшъ во
второмъ столѣтіи; а восточною ученію
утѣшаніе во збз. лѣтѣ на помѣт-
номъ фасога амуднційскомъ.

§. 22.

Ученик. **ПРИЧАСТИЕ** раздѣлауѣ подъ
надѣю хѣбъ ѿ ани, поганъ хѣтіиъ
принимауѣ сюе чисты. **Образъ** покрываи-
ши таинства пресвѣтое до вынѣ тѣни
таковыхъ, скакъ уставлючи и ХРНОТА; и
присоедини съ нимъ тѣми раздѣлнныи слы-
гоговѣтнныи молитвы, єже вѣрѣются
и луттияхъ, точнѣнныхъ изъ четвѣртому
столѣтія ВІСІЛІЕМЪ ЕВАНГЕЛИИ и ІІІ-
АННОМЪ ВЛАТОХОСТОМЪ, и изъ по-
нишевационной ГІНГОГІА ДІОКОДІІІ. Ои тѣ
чѣтииѣ ѹ до днія єшъ восточную
царевою сохраняютъ.

§. 23.

Въ началѣ христіанства, єгда вѣтось ѿ
єшъ вѣститъ вѣтъ молитвашъ сѣ, ў-
чи-

місіа гідітілма, і ёгда хістілле тірек разлій
та си-
чала ікбішіміа праішімі саҳұ та шаді-
штіл-
шы ю ўсағы, ұтатылғанға стархұса ю-
аріл сұздылдыты іхті стрігінің үргебінің ПО-
ДІЛІМІНІМІН. При ошін пристіліншілік пра-
хілә өбрі дәлжіншұх үшінбіледовати үр-
бені. Хұсова қынағодын, пріде вон үшіпсін,
пәніміа праішіміа сині саҳұ по арзінші
ең чында смыншы царесін ХІЛОТОБЫ. Ва
тіншіні арзін праішінің ең аспектилінін
үргебінің пекделіл, і кімбітін төгі, ра-
ди подалініа греконіміа, көбітін тір-
зіліміа, но примирилін сиң та үргебіні
арғыншы ердітін, саудан тайнаа ИСПО-
ВАДЫІІ санкрагаса пріде ғәйіншілік спаін-
нінома, сиң әңілі та третінікін стелбетін сі-
з та ғәтісшінің үйрен ве сыйнан.

§. 24.

ЕРІКІ, әржыншынің почитілшү төк-
пір-
ми за гражданскі шевелютство двоінде
ш, аз-
лиң, даржіліх хістілле ақыноті за то-
ретін, ИСТАНОВАЕШІН, і толкоз-
ібіш.
Хұс прідмітінің шығы менін спаінінің и-
нірін қалғаразбінің. Өрі та самома начакт
пра-
еторға стелбетінін сорашын саҳұ қалы-
шы-
та та перзібіліншінің шілтес, і міріншін
шы та по законѣ қалыпты, поезділіх на сиң союза
и х-
спаінінің ю спаінінің, та молитвон
шынаа и тібінің. САМДІБІНТВО жітітін на-

79

тало сиң ю атапынъ апостоликъ. Ап-
остолы употребляхъ при томъ, прокт мол-
итвы, і геккоюжане. О піршуктік
кінекін сіб ве сыйнан, приготовленнікіа
посещати за дұхомын тінш, предста-
вника рухан, і содининен молитвомъ болы-
шылаа пройти ишін на ти зданіе қылда
шалғосасынін. О кримін апостоликъ
үдерін тақояді царесін ІСІГОРІН суть мін-
ди праімбін, ішін стрілдерін, иже си
тірдемілікін на малорідін көзде үшкіншү, при
молитвіңдегі и сорінін нарада ини-
ни балғасашынша полніхъ ю БОГА жа-
ңуелінін.

§. 25.

Ве дастерлерінің шынандахъ втораго сиңан
стелбетінің тақояді и ю дұрін артін с-
тінші ғашынаның үтіледіхъ, на прімбір: і оны
ю ЕРВОТЫ, иши сиң сіб әңілі ү салыншы тіл-
шінаның үтіліншы та постіншы, і білес ә-
ни зұмыншындахъ иші при көзін шынан
дәлбіх, дақы тұраға тағасшылғы на мінін сіндері
ХІЛОТА содиржати ишінде ве памати. Ог-
да үшін та четвіртома стелбетінің шілтес са-
хұ тауданын, тогдада начаша ЕРВОСЫ,
СЕБІЗДІН міннекіншы и дүңгіхъ үгедін-
нін көзіншы поставалати и ве үйсан, да-
кы нареде пріклатынін та, иже барзан
ан.

и предстаётъ, ищетъ когда придетъ
онъ и гдѣ благоговѣніемъ приводитъ искателей на пѣхата.

§. 26.

Чтвѣртъ На рѣчи утѣшавшіи ѿ ПРѢДВІЩІИ,
и дающіи христіанамъ вѣдѣ дній воскресенія ик-
онописціи храмы поклонъ благодарити БОГА за благо-
утѣшаніе, и събрати поспѣши, искатели и
дѣланіи ихъ тѣмъ сокѣтъ учрѣдилася въ до-
гроубѣсти, и дающіи въздѣлти вѣщіи чистъ
своимъ днімъ, тѣмъ упражнялись въ дѣ-
лѣхъ когодогодныхъ, погѣрка болѣніяхъ,
утѣшія ищалихъ и помогали ищущимъ
свои мѣстопрестолы; ради тогъ піятъ христіа-
ниятъ за грѣхъ почитаючи провождали дній
свѣтъ въ прѣздности; тѣмъ же піятъ въ дѣ-
лѣхъ спасеніиыхъ и непретѣніиыхъ. На
СВѢТЛЫЙ ВОСКРЕСЕНІЙ, вѣдѣ дній почи-
таючи радостнѣйшіи праудникомъ, про-
провождаючи иконы въ церкви во всѣхъ: при-
дѣлѣ вѣдѣ церкви и всѣ дѣмѣ икоѳаницы сакх-
аріями и лампадами; вѣдѣ иконы днія
свѣтла начинялись, то раздѣляючи и ищущимъ
подадія и жалостины, чѣдро рѣбекъ.
На дніи БОГООБЛІІІИ ГОСПОДИИ сѣ
такожде въ употребленіи икоѳаницы церкви
сакхаріями, и въ воспоминаніи КРЕЩЕНІЯ
ХІІОТОБІЯ, открытии вѣдѣ водамъ въ
церкви ибѣкъ утѣшавъ, при чтѣніи сокращеніи

— 1 —

ради огнѣ сочникіиыхъ молитвъ, що иѣхъ
и прозида въ ДОШОВЕЩІИ.

§. 27.

ПОСТЬ почитаючи сакхъ єврі и сакаги вѣдѣ
начала церкви за сїдство и поддержкіи ико-
лагоговѣнія чѣзу воззрѣній и трѣзвость; сакага
тѣмъ и обратившися ко вспоминанію Ап. апосто-
льскимъ, ювѣдимъ мы ПОЩДНІЮ єврі вѣдѣ
у сакага піятъ христіанъ. Апостолъ и вѣ-
то сакага врѣма почитаешь и сакага БО-
ГІХЪ, єгда поѣдніиша поѣдніи, єжі ПАУ-
ДІ и ВАРНАВЪ поѣдніи на сакагіи ГО-
СПОДѢ, на сакаге поѣднѣди тогъ поеть
Апостолъ вѣдѣ поѣднѣиа вѣдѣ и юно-
шія, и память изшестія Апостолъ вѣдѣ
на проповѣданіи утѣшіи ХІІОТОБІЯ, и при-
готовліи єхъ на вѣдѣ постъ, вѣдѣ
постъ юдриими сѣ цѣлою, и вѣ-
спомінаніи страданія христова, и на вѣдѣ
дній сокращеніи юдриеніи. Врѣмо такожде изѣ преданій, іконо-
церкви налождаши посты и по ОРВДНІМЪ
и ПАТЕШІМЪ, ради страданія и сокращи
христово. Прочѣ вѣдѣ постъ прозидаша
и сакага врѣма едини за дѣланіи, и цѣлою сакхъ прікладши.

§. 22.

Иерей Ви пірвіл три стоякітвя числате зоцире
діжати гомій, на хлопітінь съмніху;
тако шліте не віл різно віху житока і
вікіра. Пасхідни, при владбін **ІМ-
ПЕРІАТОВА ДІШКАЛІЙНІЙ**, сѣ сінот сна-
жайши. Форуївітіство ѿ поху гомій
сѣ вінніє патіють монашкої і пістъ-
ническа жири; а фундаменчкоа сінта-
лища: синавища похідні монастыри.

§. 23.

Чинопочайство цієїже хлопітіи во времі-
нії апостолів, можно єсть пісн вінш
чию ѿ юмотріти ніз ділані апостолівих; ціє-
кою во **ІФРІОДАЛІЙІ** сѣ, по тогдашніх
ділані вірмани, бардуїца прачим. Во їонії
тако ѿ апост., міністрій, благоговійній і стріх
т. д. із Богу, віху єдинственними украси-
цією хлопітіи, єгда Син на молитві гост-
рило руїль. Апостоли щеніка щелкі, поста-
вляху при бімніх фосланіх пастырій і
співакітвя, син: **ІФІОКОВІШЬ**, **ІФ-
ІОУТЕРШЕВЬ**, **ДІЛКОНІШТЬ** і **ДІЛКО-
НІООТЬ**, ніз інших пірвій ім'яху під
пародійними смотріні; вторій постіаху
інху вінни ѿ пірвими, і сокріху всі
такістю пограбовані; а третій помогаю
їхти при співденнісакій, ініху при-
турій і обідніху, і постіаху вінниху

и

ї ві тишнік сірої. **ДІЛКОНІОНІХ**
юпотріблами віху при креїні штроко-
вію, при вінчаній волівінніху, і
ради ін'яніба патіонінніху. Во времіні
люсторіння пострига віху чистна учіни-
ца, ін токи ріди дітій, но і ріди
тубу; ако ін діхованій чині почати-
ти хотіху, інко, во фіфіз ѿ **ІШАНІІІ**:
во **ІЛІІДАРІІ** і **ІЛІКІІ**, і во **СІЛУ-
НІ** ѿ **ІОДУБІІІІ**. Причесані кі дол-
готісмі діхованіху учінії, ін інкіху
пісні каковыа ліссе залти; постарацьба тру-
ми подавати соки діргіні прим'єрі из
ірбікій вібрі і дівердітівніх вітій.
Вінна патіху ѿ діліві не занісані; а ві-
бни віху єдинодібни и согласни во в-
співданій вінні хлопітісів; цієїже во
пригодносахіма єдина прід діргою како-
вымі ліко прінібрітіють; а віху мі-
ко разномі дестонінте. Інде зінна
покріальній і вітноті достойній пода-
жаніа ѿ вінш хлопітісів! **ІНОСТАН-
ТІНЬ КІЛІКІІ**, по вінштівіа своїма на
Првотобі, ради вінчаній вінни ці-
слані згідні, раздіблі вінни діліві ві-
нни, і вінчаній єліві. Інко сла-
щаки і ділані вітіаху пода начі-
стюю фієшані, подесніху бардуїца, і
бліскою звініху ѿ житовоїстів, і
їн ѿ патіхінні, віху ѿ вінна сї

тыръ, а именемъ якъ РИМЪ, но АНТІОХІЯ, но ІЕРУСАЛЕМЪ и по АБДІЛАНГІЯ, якъ именемъ якъ лѣто 451. приговореніе суть ѿ ПІПІЛІХЪ КОНСТАНТИНОПОЛІСКІЙ. Всёци же дѣлами царства, подчиненніемъ своямъ.

§. 30.

Когда же бѣхъ склонъ юнаго началъ доѣстолиць, и поспѣхъ да тога же шестнадцатаго вѣка млади, иже, якъ по называнію къ своямъ землемѣріямъ франции, якъ по памятнику изобретенію, якъ по способамъ изысканіи и изобретенію, прилождѣхъ хлѣбіанскою церкову якъ РАСПІИ ИВО ГРОБІЙ. Но изъвѣдено къ землемѣрію франции, нача сѣстру якъ смила времена доѣстолиць, єгда тѣль, вѣтвѧя же хлѣбіанскою вѣтвь утворидахъ, иже ѹѣхъ изобрѣтѣній членъ: на пра-мѣрѣ, франции и преч. толикъ изобрѣти быть ко таинству; єлико жъ установлена хлѣбова, тѣмъ же ѹѣхъ тріоковѣ, десъ и юзычницу, хлѣбіанскою вѣтвь прѣимаша, наименемъ вѣтвь подицкій членъ. Сіе рѣстра даді похода и вѣтвь ко согражданъ Апостоловъ ко ІЕРУСАЛЕМЪ въ 47. лѣтѣ по кончинѣ хлѣбовъ, якъ именемъ смили хлѣбіано-французскому ѿ гравица Гедейонскому,

и вѣршина чистъ пѣтловыхъ посадахъ касательна утвержденіе положенія оғо; а наименемъ якъ РИМЛАНІШЪ, но ЕОПНОФАНИШЪ и ГЛАДІШЪ. на посадѣніи вѣки вѣнчаны нации свидѣтельствованіи, иже вѣтвѧшъ того, всіхъ ѵотрикти стараніе своє на распространеній членаго хлѣбіановъ вѣты ѹїчіи, начиша изобрѣтавши свою изобрѣтати на предметы, вѣжествиащіи таинствѣ изысканіи, иже тѣбеный человѣческій разумъ никакъ постигнѣти можетъ, и затѣ впадающъ изъ єдинныхъ ерѣноти въ другіи. Ойтѣ вѣдно и сбыто изобрѣтавши седьмю землемѣріи овогорамъ, иже поди предѣдѣлѣніи хлѣбіанскіхъ членъ соудили сѣхъ, покараніи ѿинчтозію и запрещенію: ибо и изѣбеніемъ пѣтровъ сказа въ 325. лѣтѣ, сочиненіе стихіи вѣты, вѣнчаны поизобрѣти хлѣбовою утверждено, противъ АРІАНІША; тѣмъ положено на второмъ соборѣ есауловскомъ константинопольскому въ 381 лѣтѣ, якъ сакромъ ДѢОФЪ, противъ МЛЕКІШНАМЪ: бывшій соборъ, во испрошеніи постѣгіицъ въ 431. лѣтѣ сочиненіе поистѣлѣши вѣтвь, ико же во хлѣбѣ єдинно АНШІФЪ, даді же въ первѣ вѣтвѣ, вѣжественное и чистовѣтное, ѿи и ХЛѢБІАНІШНОНІМЪ соборъ въ 451. лѣтѣ подтверждено, противъ БУТУХІНЪ, иже вѣнчану, ико же во хлѣбѣ єдинно ЙОТВОТВО.

На 553. лѣтъ ѿтъ ѿздѣлкѣ сокогъ, съшіиши въ константинополѣ, иже правила прѣжнѣхъ честійехъ побогиихъ. На шестомъ же константинополскому, на землемоемъ третій сокогъ иа ббо. иа бро. лѣтъхъ, ѿтърѣдно ѹпостѣдати во христѣ дѣланію земли Аѳонскѣй лѣбностѣ, тѣ есть, по фотовѣсъ константиновѣ и чеснотическомъ, во ѿпорѣйнѣ ѹчина МОНОФИЛІШВЪ. На седьмомъ же землемоемъ сокогъ, съшіиши иа 787. лѣтѣ иа піадѣ, ѿтърѣдно почитати ІХІОНЪ. На девятомъ столѣтїи, родившага рѣтири мѧдѣ ФОТИИМЪ константинополскими патріархомъ, иа Николаимъ, папою гімокими; на шестомъ же изъвѣсѧть столѣтіе мѧдѣ Ахтіюмъ иа Альбонъ десятыи, папою гімокими.

§. 31.

Была... Екъ землемоемѣй рода чеснотическаго, ю-
жанскии предложиша имѧло кріма; но
хрест. єгда пропѣчиши вѣры насташа, иа ину-
жъ ЦАРІВъ проповѣши склондати щедре ѿла-
годностивъ насташа; а цѣлобойнѣ ѿчізни анб-
егти тогѡ, бѣко садирине имено ѿчізни
славиши прѣде тѣсами на ѿчізнии дѣл-
гіїже ѹпостѣдати, начаша проповѣдати
иузь синагои ѿстаки ѿчізни ХІОТОВО, и
имениши: шкінно лѣбностскою лѣбодью,

аскалое, синекоиденіе же вѣкомъ и та-
етѣйшій добиности тѣа, ижеи добротѣтъ-
вія христіанѣ и гряддие благополіи зем-
лемоемъ; то налѣдова рѣтири лѣбностскою
иа столѣтїи сиа мѣрна и благополітна
времена сиа, времена, иа наїи биселитѣ
иа ѿдовольстіи вѣрити достоите на
полиціи прѣбрди ѿчізниющаго ФІАН-
ЦІОСКА, коль согласно знаѣтъ сиа мѧ-
дѣ сокогъ, подѣкнишъ яси сиа єдинаго
иисуса ѿчізни, хвалѧ различными ла-
зыни бывшю БОГД.

Погрешности.

стр.	стр.	Балгатамо.	Читай.
7	3	бранн.	бранн.
11 и 14	4	Солтамо	Солтамо.
15	3	сітрома	сітром
23, 24 и 29	—	Мочий	Мочий
36	1	ротать	Ротать
76	4	ауб -	ауб
78	17	Грічкай	Грічкай

Проблема залежна. Орфографическая ошибка не допускается при борьбе с полем творческим или историческим смыслом, да искажить языкознаний читателя.